

YENİ  
EVREDE

# MÜCADELE BİRLİĞİ

**FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!**

## UMUDUN YÜRÜYÜŞÜ SÜRÜYOR

- Alt Üst Oluş
- Komite Konseyler ve Sendikalizm
- İktidar Tedirginliği
- Buca Park Bahçe İşçileri Direnişte
- UPS İşçileri Direnişe Devam Ediyor
- PTT Taşeron İşçileri Eylemde



# ZAFER SAVAŞAN İŞÇİLERLE GELECEK



# Alt Üst Oluş

Sınıflar mücadelesinin gelişmesi ve temelindeki nesnel gelişmeler, sürecin yoğunluğuna göre karşımıza kısa sürede ya da daha uzun sürede yeni durumları çıkarır. Günümüzde olayların yoğunluğu nedeniyle somut durum daha hızlı olarak değişiyor. Değişen koşulları kendi nesnel zeminlerinde daha sık çözümlenmeliyiz. İşçi sınıfının izlemesi gereken politika, taktik ve görevlerin ne olduğunun belirlenmesi için dönemin teorik bir değerlendirmesi zorunludur.

Dönemin teorik bir analizinin yapılması için mücadelenin hızının yavaşlaması ya da iki eylem arasında bulunmak gerekmiyor her zaman –hiç kuşkusuz böylesi zamanlar ortaya çıktığında çok daha geniş bir değerlendirme yapılır. Biz, şimdi mücadele soluk soluğa sürerken gelişmenin yönünü, beliren olgulara dayanarak göstermek durumundayız. Bu sırada yapılan değerlendirmelerin, olayların dolaysız etkisinde kalacağı da çok açıktır. Biz marksizme dayanarak dönemin nesnel bir değerlendirmesini yapıyoruz. Pek çok yazımızda tarihsel-toplumsal sürecin çok yönlü bilimsel değerlendirmesini yaptık. Ama her kez gelişmenin yeni yönleri ortaya çıkıyor.

Devrimci sınıf mücadelesinin aldığı yolun bir değerlendirilmesi yapılırken, daha çok nicelik yön göz önünde tutuluyor. Sürecin nitel olarak gözden geçirilmesi ihmal ediliyor. Oysa ki gelişmeler kendi içinde sıçramaları içeriyor. Çok kısa sürede uzun mesafe alınıyor. Emekçi hareketi ve devrimci hareket teorik-pratik birikim, mücadele deneyimi, mücadele yeteneği ve kapasitesi yönünde nitel olarak büyük bir gelişme gösteriyor. Alınan mesafenin tam, bilimsel bir değerlendirilmesinin yapılabilmesi için, gelişme bütünsel ve nitel yönüyle irdelenmelidir.

Uzun iç savaşın bugünkü sonuçlarının bir tablosunu çizmek, kesin olgulara dayanarak sınıf savaşının ana yönünü belirtmek, devrimci mücadelenin başarısı için bir gereklilik ve zorunluluktur. Fakat bizde gelişmenin yönü (doğrultusu) sözü de ezberden öteye gitmiyor. Reformizm, oportünizm, küçük-burjuva sosyalizmi gelişmenin yönünü bilimsel olarak, varolan olgulara dayanarak diyalektik materyalist bir yöntemle ifade etmek yerine, kendi öznel durumundan hareket ediyor. Gelişmenin kendisini, onun somut sonuçlarını anlayamayan biri, gelişmenin doğrultusu hakkında ne diyebilir ki?

Bir toplumun sosyal sınıflarının yıllarca süren bir iç savaştan geçmesi, ezilen halkla ezen ulusun büyük bir savaş içinde olması, son derece ciddi önemli sonuçları olan tarihsel bir olaydır. Her ciddi tarihsel-toplumsal dönemeç, kritik an sınıfların gerçek tavırlarını, karakterlerini açığa çıkarır. Bu bağlamda, bizde burjuvazinin, ortasınıfların (küçük burjuvazinin) ve emekçi sınıfının

fin olaylar karşısında, devrimin gelişimi karşısında nasıl bir tutum alacağı açığa çıkmıştır. Devrimci proletarya ısrarlı devrimci mücadelesiyle devrimi sonuna dek götürecektir bir sınıf olduğunu yeterince göstermiştir. Kürt halkı, Alevi kitleler, emekçi halk, aydınlar, devrimci gençlik mücadeleyi işçi sınıfının yanında yer alarak daha ileriye götüreceklerini ortaya koymuşlardır. Bugüne değin açığa çıkanlar, proletaryanın, emekçi kitlelerin en ileri, en devrimci kesiminin, öncü partinin devrime, tarihe bir yön verecek yetenekte olduklarını göstermiştir.

Tekelci sermaye, emperyalizme işbirliği içinde, devrimi önlemek, bastırmak, ezmek için gerici zorunu ve katliamları en aşağılık biçimde kullandı. Ancak ne faşist darbeler, ne halklar üzerinde uygulanan azgın faşist devlet terörü tarihin akışını durduramadı. Devrimci yükseliş faşizm ve sermayeyle göğüs göğse çatışan emekçi kitlelerin militanlığı ve kararlılığıyla beslenmeye devam etti. Tekelci sermayeyle, onun egemenlik sistemiyle emekçi halklar arasındaki güçler dengesi belli bir değişikliğe uğradı. Halk kitleleri kendi lehine dönmüş olan koşullardan yararlanıp, devrimci kavgasını daha ileri götürüyor. Sınıflararası güç ilişkisi, ancak proletarya, emekçi kitleler iktidara geldiğinde tamamen değişmiş olacaktır. Bu nedenle burjuvaziye karşı mücadelenin devrimci tarzda gelişimi, başarıya ulaşmanın en etkin aracı olarak önemini sürdürecektir.

Küçük burjuvazi son büyük ve yıkıcı kapitalist dünya ekonomik krizinin etkisiyle tam bir çöküş içine girdi. Daha doğrusu kriz, onun kaçınılmaz yıkımını hızlandırdı. Sermayenin dünya çapında ve az sayıdaki tek elde birikmesi süreci yoğun olarak işliyor. Orta sınıfların bu süreçte yaşama olanakları her geçen gün ortadan kalkıyor. Bizde bu durum, ekonomik ilhak yöntemleriyle daha da yıkıcı ve hızlı işliyor. Bu ekonomik koşullar, küçük-burjuvaziyi toplumsal devrime itiyor. Küçük-burjuvazinin sol eğilimli kesimi uzun zamandır tekelci sermaye ve faşizm karşı verilen mücadeleye destek veriyor. Fakat onun ikili yapısı, mücadele kesin bir sonuca bağlanana dek sürer. İşçi sınıfı, yoksul halkların ve devrimci hareketin mücadelesi büyüdükçe, devrim yanında daha fazla mevzileneyecektir. İşçi sınıfının devrimci partisi ve işçi sınıfının bağımsız devrimci mücadelesi güçlendikçe küçük-burjuva kitleler, burjuva partilerin etkisinden uzaklaşırlar.

Bugün toplumda büyük bir alt-üst oluş yaşanıyor. Alt üst oluşun yarattığı koşullardan yararlanan halklar, geleceklerini çiziyor. Küçük-burjuva reformist ve oportünist çevrelerce görülmeyen, işte bu somut durumdur. Halk inisiyatifli sürekli gelişiyor. Kitlelerin bağımsız tarihi eylemleri yeni yeni kitleleri etkisi altına

alıyor. Geniş kitlelerin bağımsız devrimci eylemlere yönelmesi burjuvazinin en korktuğu şeydir. Bu, sermayenin kitleler üzerindeki etkisinin tamamen kırılması demektir. Bu, kitlelerin kurulu sosyal düzene karşı ayaklanması demektir. Özcesi kitlelerin bağımsız savaşıma yönelmesi, mülk sahipleri için kaçınılmaz sona hızla yaklaşılması demektir. Egemenlerin korkuları gerçektir. Halk kitleleri tam da ekonomik ve politik egemenliği elinde tutanların korktuğu şeyi yapıyorlar. Türkiye ve Kürdistan'daki devrimci halk hareketi yükselen eylemleriyle devrimi büyütmeyle devam ediyor.

Devrimci mücadelenin şiddetlenmesi, beraberinde devrimci ajitasyonun öne çıkmasını getirdi. Kitlelere yönelik ajitasyon yalnızca grupların yaptığı bir çalışma, yalnızca yayınlarda gerçekleştirilen bir çalışma değil, geniş kitlelerin katıldığı bir çalışmadır. Kapitalist köleliğe karşı eyleme geçen binlerce emekçi, eylemleriyle kitlesel ajitasyon yapıyorlar. Tekel işçileri Ankara eylemi sırasında her gün çeşitli yollarla ve her akşam toplu yürüyerek kitlesel ajitasyonun iyi bir örneğini verdiler. Bir grup eylemci Tekel işçisi aynı şeyi her hafta Taksim'e yürüyerek devam ettirdi. Başka işçi eylemlerinde de bu yöntem uygulanıyor. Kürt halkı süreklileşen büyük kitle eylemleriyle yığınsal ajitasyonun etkili bir örneğini yaratıyor. Halkların çok daha geniş kesimlerini devrimcileştirmek, onları büyüyen kavgaya çekmek için etkin mücadele ve çalışma yöntemleri kendi sonuçlarını veriyor. Halk hareketi hem nicel hem nitel yönden güçleniyor.

Son dönemlerde çeşitli burjuva çevrelerce ve sosyal-reformist gruplarca öne sürülen, burjuvazinin değiştiği, koşulların devrimci yöntemlere gerek duymayacak şekilde "demokratikleştiği" demagojisine ve aldatmacasına kanılmamalı. Devrimci zor yeniyse gebe her toplumda görülür. Proletarya zor olmaksızın eski yapılardan kurtulamaz. Burjuva devletin tepeden tırnağa silahlandırıldığı, güçlendirildiği, emperyalistlerin asker örgütünün militarist-baskıcı, saldırgan yapısı iyice pekiştirildiği bir durumda, emekçi yığınları, halkları devrimci yöntemlerden vazgeçirmek, onları yenilgiye mahkûm etmektir. Emekçi sınıf, toplumsal kurtuluşun yolunu zorla, iç savaşla, ayaklanmayla, devrimle açacaktır.

Toplumda meydana gelen alt üst oluşla birlikte işçi sınıfının ve politik öncüsünün sorumluluğu daha da artmıştır. Sürecin seyri kendi haline bırakılamaz. Etkin, kitlesel devrimci yöntemlerle devrim yönünde müdahale edilmelidir. Burada devrimci sınıfın ve devrimci öncünün hareket yeteneği, esnekliği, her mücadeleyi karşılama kapasitesi ve pratiği tayin edicidir.

**C.DAĞLI**

# İkili İktidar Tedirginliği

Kürt halkının temsilcileri, “Artık bu coğrafyada Kürt halkı kendini yönetecektir, ilk adım olarak iki dilli yaşam başlamıştır.” dediğinde, tekelci Türk sermayesi bunu “ikili iktidar” olarak algıladı. Bu yüzden egemenlerin ilk tepkisi, öfkeden çok dehşet oldu, dilleri peltekleşti. Kuzu’larının kafasında patlayan dört yumurta için, haftalarca gece-gündüz demediğini bırakmayan hükümet, bu çok ciddi gelişme karşısında, adeta inme inmiş bir ihtiyar misali, kala kaldı. Kimileri, en başta reformistler, bu suskunluğu, hükümetin seçim öncesi taktiğine yordular. Bu kadar zavallı bir yorum görülmemiştir. Burjuvazi, en hayati çıkarlarını tehdit eden bir gelişme karşısında dehşete düştü, daha önce hiç karşılaşmadıkları, devrimin yeni bir aşamasıdır bu ve egemenler ne yapacaklarını bilmediği, yapmaya niyetlendiği şeylere cesareti ve gücü yetmediği için susuyorlar.

## Rüzgarı Geldi, Kendisi Yolda

Devrimler tarihine baktığımızda, farklı biçim ve farklı süreçlerle, pek çok ikili iktidar durumu ile karşılaşırız. Özetle; egemen sınıfın tüm baskı ve operasyonlarının işe yaramaz olduğu, yasal önlemlerin işlemeyip kadük kaldığı; buna karşılık, geniş kitlelerin siyasal ve toplumsal yaşama kendi örgütlülükleri aracılığıyla müdahalede bulunup, en acil sorunları bu güce dayanarak çözmeye yöneldiği, alınan her kararın tıpkı bir kanun genelgesi gibi uygulama alanı bulduğu bir sınıflar savaşı aşamasıdır. İkili iktidar süreçlerinde, burjuva sınıf artık dış geçiremez; emekçi sınıflar ise iktidarın tümünü fethedecek konuma henüz ulaşmamıştır. Bu yanı sıra, özgün, geçici, tedirgin bir dengedir.

Kürt halkına ve Kürdistan’a baktığımızda, savaşımın henüz tam olarak bu aşamada olmadığını, fakat bu durumun adeta eşliğinde bulunduğumuzu söyleyebiliriz. Tekelci sermayenin askeri, polisiye operasyonları etkisini yitirse de bitmedi; bu operasyonları gerçekleştiren silahlı güçler tüm ağırlığıyla o topraklardaki varlığını sürdürüyor. Fakat onların bu devasa gölgesi, Kürt halkının en geniş kesimlerini artık korkutmuyor, geriletmiyor. Aksine, büyük ya da küçük her operasyon bu geniş kitlenin adeta işaret fişğini görmüşcesine ayağa kalkmasına yol açıyor ve burjuva sınıf operasyonla elde ettiğinden daha fazlasını kaybediyor. Diğer yandan halen daha cezaevleri tika basa dolu, halkın temsilcileri mahkemelerde akıl almaz uygulamalar ve cezalarla karşılaşmaya devam ediyor. Ama bir kez bu baskılar halkın hareketini durdurmak bir yana, topyekûn bir kalkışmaya yol açıyorsa ve artık herhangi bir operasyon halkı değil onu yapacak egemen güçlerin ellerini ya-

**V**ahşi operasyonlar, tehcirler, şehirleri, köyleri kan ve ateş içinde boğmak, sıkıyönetimler, OHAL’ler. Hayati çıkarları söz konusu olduğu halde burjuvazinin refleks gösterememesi; birkaç yumurta için yeri göğü birbirine katan hükümetin şimdi sesini dahi yükseltmemesi, yalnızca bir seçim taktiği ile açıklanabilir mi? Burjuvazinin en hayati çıkarlarını böyle gelip geçici bir seçim uğruna feda edebileceğini düşünmek, ancak hamhalat parlamenter budalalıkla kafası bulanmış reformistlerin işidir.

kıyorsa, orada ikili iktidar durumu yakın demektir.

Bu rüzgârın taşıdığı ikili iktidar durumunun kokusu, bir süredir duyulmaktaydı. Milyonları toplayan büyük eylemlerin yanında, anında gelişen eylemlere bile onbinler toplanıyor, çekincesiz açılan bayraklar, neredeyse panzerlere, korunaklı resmi binalara asılıyordu. Örgütlü halk, her kararı genelge yerine geçecek merkezi organlar oluşturmaya girişiyor, komünler ilan ediliyor, yer isimleri değişiyor; toplumsal, siyasal yaşamın irili ufaklı pek çok sorunu burjuva sınıfın yasal kılıfları parçalamış bir genel halk otoritesiyle çözümleniyordu. Nihayet, tabandan yükselen bu politik dinamik, kendine “demokratik özerklik” ile ifade edilen bir iktidar kalıbı buluyordu.

Leninist Parti’nin özerklik konusundaki düşünceleri biliniyor

Kısaca, özerklik statüsünün ayrılma hakkına, UKKTH ilkesine tam karşılık gelmediğini, aksine, ezilen ulus konumunu sona erdirmeden, ezen ulusun politik üstünlüğünün farklı biçimlerde devam ettirildiğini ifade ettik. Kaldı ki, Kürt halkı, bizzat kendi tarihinden, özerkliğin kendi kaderini tayin anlamına gelmediğini biliyor. 1974’te Baas hükümetinin Irak’ta tanıdığı özerklik, anlaşmanın mürekkebi kurumadan 1975 Cezayir Anlaşması’yla sona ermişti.

Buna rağmen, özerklik gibi dar bir istem bile, ilhakçılığın temel hegemonya koşulu olduğu bu topraklarda, ancak bir dizi devrimci gelişmeyle karşılanabilecek, devrimi daha ileri aşamalara taşıyacak bir ara durak işlevi görüyor. Mecliste bir vekil, “Bir halkı tanırsanız, o-

na bütün haklarını da vermek zorunda kalırsınız.” diyerek göğsünü yumrukluyordu. Durum budur. Özerklik talebi, Kürt halkına destek olacak güçlü bir Türkiye işçi sınıfı hareketi ortaya çıkana dek nefes alınan bir ara duraktır sadece. Bu yüzden BDP sözcüleri dile getirdikleri özerkliğin yalnızca AB standartlı bir “yerinden yönetim” anlayışı olduğunda ne kadar ısrar etseler de, burjuvazinin gözünde bu, kendi kaderini tayin ile biten bir yolculuğun ilk aşamasıdır. Ve yine bu yüzden Kürt halkı, özerklik gibi dar bir hedef uğruna, ikili iktidar sürecinin yakıcı ateşinden geçmek zorunda kalıyor.

## Yarını Kaybetmiş Bir Sınıf

Kürt halkının, demokratik özerklik projesinin ilk adımı olan iki dilli yaşamı, adeta bir kanun hükmünde kararname gibi her yerde hayata geçirmeye başlaması, burjuva sınıfın tüm sigortalarını attırdı, devreler yandı. Böyle ciddi bir gelişme karşısında Türk sermaye sınıfının geleneksel refleksinin ne olduğunu biliyoruz: Vahşi operasyonlar, tehcirler, şehirleri, köyleri kan ve ateş içinde boğmak, sıkıyönetimler, OHAL’ler. Hayati çıkarları söz konusu olduğu halde burjuvazinin refleks gösterememesi; birkaç yumurta için yeri göğü birbirine katan hükümetin şimdi sesini dahi yükseltmemesi, yalnızca bir seçim taktiği ile açıklanabilir mi? Burjuvazinin en hayati çıkarlarını böyle gelip geçici bir seçim uğruna feda edebileceğini düşünmek, ancak hamhalat parlamenter budalalıkla kafası bulanmış reformistlerin işidir.

Sadece iç dengeler değil, bölge ve dünya dengeleri de, burjuvazinin reflekslerini köreltiyor. Dünya proletaryası ayakta ve bu durum, her alanda burjuva sınıfı savunma konumuna doğru geriletiyor; geleceklerini belirsiz ve mutsuz kılıyor. Bölgesel açıdan ise, Türk tekelci sermayesinin Kürt halkını topyekûn bastırmaya girişmesini engelleyen birçok etken mevcut. Çünkü böylesi topyekûn bir bastırma hareketi, kendi hedefine ancak Erbil’e dek uzanarak ulaşabilir. En başta ABD’nin bölgedeki çıkarları, böyle bir operasyonu kaldıramaz. Emperyalizm her zaman ezilen ulusların köleliğinin devamından yanadır. Ancak bu kez, dimyata pirince giderken evdeki bulgurdan olmak var. Türk tekelci sermayesinin bu denli geniş bir bastırma için gücü ve cesareti olmadığını emperyalistler de biliyor, ama hayati çıkarlar söz konusu olunca akılsızca ve çılgınca bir girişimin bir yenilgi anlamına geldiğini de biliyorlar.

Bu yüzden, dehşet içinde adeta felç olan Türk egemenlerin aksine, ABD hemen harekete geçti. Obama telefona sarıldı ve “Açılımların devam etmesinin ne denli önemli” olduğunu a-

nımsattı. Elbette, emperyalist efendiler, sadece anımsatmakla yetinmediler, Ermeni soykırımı tasarısını bir hafta boyunca kongrenin gündeminde tutarak, durumun önemini “nazikçe” göstermiş oldular. Talabani apar topar İstanbul’a geldi; Meclis Başkanı bir gün önce söylediklerini yutarak DTP heyetiyle görüştü. Cumhurbaşkanı yılbaşını Diyarbakır’da geçirmeye karar verdi. Ve üst üste yapılan zirvelerle konu masaya yatırıldı. Tüm uğraş, bastıramadıkları Kürt halkının daha ileri gitmesini önleyebilmektir.

Toplantıların sonuçları tam bir sır perdesi altında gizlenmiş durumda. Yine de durum az çok bellidir. Kürt halk hareketini, Türk sermayesinin hayati çıkarlarını tehdit etmeyecek bir düzeye doğru geri çekmek, bu amaçla geçici bir uzlaşma zemini aramak. Gündemde olan budur. İlhakçı sermaye Kürdistan’daki durumun gerçek bir ikili iktidar boyutuna gelmemesi için bunu yapacaktır. Çünkü ikili iktidar durumu bir kez oluştu mu, geri dönüş yoktur: Ya emekçilerin topyekûn zaferi, ya da devrimin her alanda acımasızca ezilmesiyle son bulacak nihai çarpışmaların gerçekleştiği zemin budur. Oysa Türk tekeli sermayesi, dünyada, bölgede ve içte esen alabildiğine sert devrim rüzgârları altında, nihai çatışmayı göze alamıyor. Bunun yerine, geçici bir uzlaşma ile ikili iktidar durumundan uzaklaşmayı hayati çıkarlarına uygun görüyor.

Söz konusu uzlaşma gerçekleşse bile, Kürt halkı üzerinde, olsa olsa gelip geçici bir etki yaratacağını görmek için, şu olguyu göz önünde tutmak gerek. Şimdilerde Kürt halkını en derin özlemlerini hayata geçirmek için herhangi bir yasal düzenleme beklemeden harekete geçiren, UKH ile sermaye devleti arasında uzayıp giden pazarlık sürecinin belirsizliğidir. Oysa Kürt halkı, gerçek özgürlüğün ışığını görmüş, rüzgârını çoktan ciğerlerine çekmiştir. Ciğerleri özgürlük havasıyla dolan ezilen uluslar için, kölelik altında geçen her gün, artık dayanılmaz hale gelir; onur ayağa kalkmıştır bir kez, özlemler ertelenemez denli yakıncılaşmıştır. Bu ateş, her türlü uzlaşmayı, mürekkebi kurumadan yakıp kül eder. □

## Numune Hastanesi İşçileri Yalnız Değildir

**N**umune Hastanesi’nde taşeron firmada çalışan 37 işçi, taşeron ihalesinin bir başka taşeron firma tarafından kazanılmasıyla hiçbir sebep gösterilmeden işten çıkarıldılar.

3 Ocak Pazartesi sabahı işe gelen işçilere hastane yönetimi tarafından zorla bir ibraname imzalatılmak istenmiş, imzalamayanların işten çıkarılacağı söylenmişti. İbranameyi imzalamak istemeyen işçilerin işlerine son verildi. İbraname işçilerin hiçbir hak iddia edemeyecekleri şekilde düzenlenmişti ve imzalamayanlar sözlü olarak Hastane yönetimi tarafından tehdit edilmişlerdi.

İşten atılan işçiler 3 Ocak günü saat 15.00’da hastane bahçesinde bir basın açıklamasıyla bu saldırıyı protesto ettiler. Başta baplık önünde yapılan açıklamada “İşimizi Geri İstiyoruz” pankartını açan işçiler “İnsanca Yaşamak İstiyoruz”, “Direne Direne Kazanacağız”, “Sağlıkta Taşeron Ölüm Demektir” sloganlarını attılar.

Basın metnini işçiler adına Muhsin Asilkan okudu. Okunan metinde şu ifadeler yer aldı: “Bizlerin tek bir talebi vardır, o da İŞE GERİ ALINMAKTIR: bizler geriye yönelik haklarımızın hukuki mücadele ile alınacağını bilen insanlar ancak burada bulunmamızın gerekçesi bu değildir ve işe geri alınmak dışında hiçbir çözümü kabul etmeyeceğimizi tüm kamuoyu önünde bir kez daha ilan ediyoruz. İşe iademiz sonuçlanana kadar, her türlü yasal hakkımız geri verilene kadar bizler burada olacağız ve hakkımızı söke söke alacağız. Tüm kamuoyunu bu haklı mücadelemizde yanımızda olmaya ve bizlere destek sunmaya davet ediyoruz.”

Sloganlarla sona eren basın açıklaması sonrasında işçiler işlerin nasıl aksadığını gösterebilmek için basın mensuplarını acil girişine davet ettiler ve orada basına ayrıntılı bilgi verdiler.

**Mücadele Birliği / Adana**

## Numune Hastanesi İşçileri “Direniş” Dedi



**Y**eni yıla girdiğimiz bu günlerde emeğe saldırılar da genişleyerek artıyor. Bir örneği de geçtiğimiz günlerde Adana Numune Hastanesi’nde gerçekleşti.

Hastane yönetiminin taşeron firmayı değiştirmesiyle ilk etapta 37 işçi ve yeni çıkarılanlarla birlikte toplam 107 işçi işlerinden atıldı. Otomasyon, Yemekhane ve Güvenlik bölümlerinde çalışan işçilerin 1 Ocak itibarıyla sözleşmeleri yönetim tarafından fesh edildi.

Bu saldırıya karşı bir araya gelen işçiler, işlerine geri dönmek için yaptığı girişimlerden sonuç alamayınca 5 Ocak günü saat 13.00’da yaptıkları basın açıklamasıyla işe geri dönene kadar hastane bahçesinde saat 09.00 ile 16.30 arası direnişte olduklarını duyurdular.

Sendika ve kitle örgütlerinin de destek verdiği basın açıklamasında söz alan sendika temsilcileri işçi sınıfına yapılan bu saldırılarda işçileri yalnız bırakmayacaklarını dile getirdiler. Sık sık

sloganlarla kesilen dayanışma konuşmaları sonrasında basın açıklamasına geçildi.

İşçiler adına basın açıklamasını okuyan bir işçi; “Bugün direnişimizin 3. günündeyiz ve bu eylem işe iademiz sonuçlanana kadar, her türlü yasal hakkımız verilene kadar sürecektir. Bizler hakkımızı alana kadar burada olacağız ve hakkımızı söke söke alacağız. Bugün Adana’da bulunan kurumlar, sendikalar, meslek odaları ve emekten yana siyasi partilerin temsilcileri de aramızda ve bize verdikleri destek nedeniyle kendilerine teşekkür ediyoruz. Tüm kamuoyunu bu haklı mücadelemizde yanımızda olmaya ve bizlere destek sunmaya davet ediyoruz” dedi.

Eylem boyunca işçiler “İşimizi Geri İstiyoruz”, “Direne Direne Kazanacağız”, “Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz”, “Biz Haklıyız Biz Kazanacağız”, “İnsanca Yaşamak İstiyoruz”, “Güvenceli İş İstiyoruz” sloganlarını attı. Eylem sloganlarla sona erdi.

**Mücadele Birliği / Adana**

# Komite Konseyler Ve Sendikalizm

Son dönemlerde birçok bölgede işçiler komiteler oluşturdular ve bu giderek yayılıyor. Sınıf mücadelesinin ulaşılmış olduğu sert ve şiddetli çatışma süreci bu mücadelenin yalnızca sendikal yapı ile götürülemeyeceğini, komite-konsejlerin örgütlenmesini ve sınıf mücadelesinin merkezi bir aracı olarak yaygınlaştırılmasını dayatmıştır.

İşçi sınıfı ve geniş emekçi kitleler artık örgütsüz, güvencesiz, sefalet ücretiyle çalışmayı, kapitalizmin yarattığı yıkım altında yaşamayı reddediyor. Sınıflar mücadelesini geliştirip, işçi sınıfının inisiyatifini büyütecek olan komite-konsejlerdeki işçiler kendi hedeflerini ve sermayenin saldırı güçlerini, saldırı durumunu, doğru olarak değerlendirebilmeli. Geleceği kazanmak için koşullar iyi anlaşılmalı.

Sermaye sınıfı için, çalışanların örgütsüzleşmesi, güvencesiz ve düşük ücretle çalışması, varolan hakların gasp edilmesi varlık-yokluk sorununa dönüşmeye başlamıştır. Kapitalizmin iç çelişkileri ve küresel bunalımı bu yönelimi zorunlu kılıyor. Bu koşullarda işçi sınıfı sınıf savaşımını komite-konsejler aracılığıyla ileri taşıyabilir. Sınıf çıkarlarını sonuna kadar götürebilmek için sınıflar ilişkisinin somut durumu, sınıflar savaşımının bulunduğu aşamanın gerekliliğine göre hareket yeteneği olan örgütlenmeler olmadan daha ileri hedeflere ulaşılamaz. TEKEL işçilerinin Ankara'da 78 gün süren eylemi karşısında sermayenin direnerek, küçük iyileştirmeler dışında iş güvencesini, sosyal haklarla ilgili önemli talepleri reddetmesi gösteriyor ki, sermaye sınıfına karşı daha boyutlu ve sert mücadele yürütülmeli. Bunda sendikalar yetersiz kalıyor. Sermaye sınıfının kendi sonunu gördüğü sorunlarla mücadele, ancak sermaye egemenliğini sone erdirecek, işçi sınıfının kurtuluşunu getirecek mücadele ve örgütlenmeyle olur.

Son dönemde işçi komite-konsejlerinin yaygınlaşmasıyla sendikalarda da hareketlenme gözleniyor. Birçok bölgede sendikal birlik toplantıları yapılıyor. Sendikaların içinde bulunduğu durum içler acısı denilebilecek gerilikte. İşçi sınıfının sendikalı oranı yüzde 10'dan az. Ve yıllardır sermayenin sürdürdüğü saldırılar karşısındaki durumları, işçilerin sendikalara güvensizliğini artırdı. Son dönemdeki bu toplantılar, yeni sendikal örgütlenme girişimleri işçi komite-konsejlerinin sendikalara bağlanması çabalarını içeriyor. Burjuva sendikacılığın teşhir olduğu, işçi komite-konsejlerinin sınıf mücadelesinin inisiyatifini eline almaya başladığı bir süreçte bu girişimler gerçekleşiyor. Burjuva sendikacılar ve reformist çevreler kitlelerin devrimci mücadelesinin önüne geçmeyi, onları güncel sorunlar içerisinde oyalayıp burjuvazi adına devrimi engellemeyi hedeflemektedir.

Burjuva (sarı) sendikalar, işçi sınıfının kurtuluş mücadelesini engellemek, sömürü düzeni içinde tutmak için çalışırlar. Sendikaların mücadelesi, emeğin korunması ve iyileştirilmesi içindir, düzen sınırlarını aşmazlar. Son yıllarda bu mücadeleyi bile kapitalizmin bekası için tamamen göstermelik boyutlara indirdiler.

Reformist çevreler de komite-konsejler üzerinde etki kurmaya çalışıyorlar. Sınıf mücadelesini, işçi sınıfının kurtuluşuna doğru büyümesini engellemek, kapitalizmin reformlar yoluyla "iyileştirilmesi" için kendi egemenlikleri altında tutmak istiyorlar. Komite-konsejleri kendi sendikalist amaçları, sendika koltuğu kapma hevesleri için kullanmak istiyorlar. Bunun bir örneği İzmir'de yaşandı. Geniş katılımlı bir toplantıda komite-konsej temsilcilerinin sınıf bilinçli devrimci olanları tasfiye edilmeye çalışılmıştır. Tasfiye etmek istedikleri komite-konsej örgütlenmesinde etkin olan öncü işçilerdir. Bu öncü işçilerin komite-konsejleri sendika koltuğu kapma aracı haline gelmesine izin vermeyeceğini biliyorlar. Reformizm, işçi sınıfı hareketini sınıfın kurtuluşu mücadelesinin bir gereği olarak değil, burjuvaziyle uzlaşmanın bir aracı olarak ele alıyor.

Oportünistler içinden komite-konsejlere önem veriyor görünenler var. Ancak bunlar da sendikalizmi aşamıyorlar. Şimdiye kadar komite-konsej çalışmasını aslında sendikalar içinde muhalefet örgütlenmesi olarak ele alırlar. Kendileri yönetime gelince komite-konsejlerin ömrü dolar. Yönetimi kaybederlerse tekrar komite-konsejleri örgütlemeye girişirler. Devrimci yükseliş yaşadığımız bugünlerde sınıf mücadelesini yükselten komite-konsejlere bakışları özünde hala aynıdır. Devrim, iktidar, işçi sınıfının kurtuluşu gibi hedefler onlar için öncü işçileri etkileyen güzel sözlerden öte bir anlam ifade etmiyor. Bu söylemlerin, genel mücadele ve politikalarına bakıldığında eklektik olduğu anlaşılır. Komite-konsejleri; devrim, işçi sınıfının kurtuluşu örgütlemek anlayışıyla ele almıyorlar, özünde reformist-sendikalist çizgiyi aşamıyorlar.

## Sendika Ve Komite Konseylerin Farklılıkları

Bugünkü pratik durumda komite-konsejler ağırlıklı olarak sendikasız, örgütsüz işçiler arasında gerçekleşti. Diğer yandan ise sendikal işçiler içerisinde gerçekten sınıf örgütlenmesi anlayışına dayalı komiteleşme yaygın değil. Sendikal muhalefet için komiteleşme var. Gerçek işleve sahip komiteleşme, sendikalı işçiler içinde çok düşük düzeydedir. Sendikasız, örgütsüz işçilerin komite-konsej örgütlenmeleriyle mücadeleyi yükseltmesi karşısında hemen bunları sendikayla, sendikal örgütlenme hedefle-

fiyle daraltmaya çalışıyorlar. Gerçekte amaçları ise sendikalara rağmen sınıf mücadelesini ileri taşıyan örgütlenmeleri engellemek. İzmir'de sendikaların birliği için yapılan toplantının divanında Tek Gıda-İş yöneticisi vardı. Tek Gıda-İş yönetimi Ankara'da 78 gün süren TEKEL eylemi sırasında öncü işçilerin komite-konsej oluşturma çabalarını sert bir şekilde engellemiştir. İşçiler tehdit edilmiştir. Sınıf mücadelesini ileri taşımak söylemiyle ortaya çıkanlar bile sendikalizm batağına saplanmış durumdadır. Komite-konsejlerde örgütlenmiş işçiler sınıf çıkarları, sınıfın kurtuluşu doğrultusunda mücadele ederken, sınıf ve kitle sendikacılığını oluşturmaya, sendikalarla örgütlenmeye de çalışırlar. Sendikalaşma, mücadelenin varacağı son aşama değildir. Komite-konsejler sendikalarda örgütlenmeyle sona erdirilemez. Sendikalı alanlardaki komite-konsejler daha fazla yaygınlaştırılmalıdır. Sendikalarla komite-konsejlerin işlevleri arasında farklılıklar vardır.

Sınıf mücadelesinin gerekleri, ihtiyaçları nedeniyle komite-konsejler ve sendikalar birlikte yürür. Komite-konsejler, sınıf mücadelesini sürdürürken, kendini sadece sınıflar mücadelesinin yasalarıyla bağlar. İşçi sınıfının kurtuluşu için sınıflar mücadelesinin ihtiyaçları, gerekleri neyse komite-konsejler ona göre hareket ederler. İşçi sınıfının tam kurtuluşun sağlayana kadar kavgayı sürdürürler.

## Komite-Konsejlerin Yönetimi

Komite-konsejler sendikalizmden kurtulmalıdır. Komiteleşmeyle sendikal alandaki en önemli sorunlar da aşılır. İşçi sınıfına yönelik örgütsüzleştirme saldırısı boşa çıkartılır. Sendikalarda egemenlik kurmuş olan burjuva sendikal anlayış ve reformizm yenilgiye uğratılır.

Komiteleşme, sınıfın kurtuluşu için, stratejik önemi olan sektörlerde yaygınlaştırılmalı. Buralarda sermaye sınıfı işçi aristokrasisi yaratarak mücadeleyi önleme çalışıyordu. Şimdi stratejik sektörlerde de çalışanların koşulları ağırlaşıyor. Buralardaki mücadele ve örgütlenme koşulları da arttı.

Bizde ve dünyada işçi sınıfına ve tüm emekçilere yönelik saldırılar bir bütünlük oluşturuyor. Bu saldırılar karşısındaki mücadele artık emperyalist merkezlerde de ayaklanmalar boyutuna ulaştı. Halklar, emekçiler şimdi tarihte görülmedik ölçüde bir mücadele içindeler. Büyük bir devrimci kalkışma var.

Yaratılan her devrimci örnek dünya proletaryasının sahiplenmesiyle yayılıyor. Komite-konsejlerde örgütlü işçi sınıfının büyüteceği bir kavga, dünya proletaryasının hem desteğini alacaktır, hem de örnek olarak yayılacaktır.

İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır.

# UPS Kargo Zafere Yürüyor



## 250. Gün

UPS kargo işçileri gelenekselleşen Cumartesi eylemlerini Cumartesi günü değil de Cuma günü hem eylem hem de yılbaşı etkinliği şeklinde gerçekleştirdiler.

Saat 13.30'a doğru Mücadele Birliği Platformu olarak sloganlarla başladığımız yürüyüş UPS işçilerinin ve Kargonun önünde UPS işçileriyle birlikte attığımız "UPS'ye Sendika Halaylarla Girecek" sloganıyla bitti.

UPS kargo işçileriyle selamlaştıktan sonra yakılan ateş başında sıcak çayımızla sohbetlere başladık. Sohbetlerde işçilerin kararlılığa vurgu yapması dikkat çekiciydi.

TÜMTİS Şube Sekreteri Cafer Kömürcü eylem sürecini ve geline noktayı anlattı bizlere. Getirilen ses sistemiyle saat 15.00'te halay şarkıları çalınarak halaylar çekilmeye başlandı. Epey halay çekildikten sonra TÜMTİS Şube Başkanı Şükrü Günseli söz aldı. Günseli konuşmasında eylemin uluslararası alanda sahiplenilişine, bugün geline noktaya ve zaferin öngününde olduklarına dikkat çekti. Tabii ki vurguladığı önemli bir şey de asıl zaferin işçiler işbaşı yaptıktan sonra gerçekleşeceğiydi.

Şükrü Başkan konuşmasını bu eylemin başından beri yalnız bırakmayan ambar işçilerine, demokratik kitle örgütlerine ve devrimcilere teşekkür ederek bitirdi.

Daha sonra işçiler ve Ayışığı Tiyatro İşçilerinden bir arkadaş şiir okudu, Hemen ardından Mücadele Birliği Platformu'ndan bir arkadaşımız da kısa bir konuşma yaptı.

Konuşmasında 250 gündür onurluca mücadele eden UPS Kargo işçilerinin güzel bir deneyim yarattığı, 2010 yılının kavga yılı olurken 2011 yılının gelişen süreçte kapitalizmin daha azgınca saldırılarıyla daha yoğun bir kavga yılı olacağı ve aslında gerçek kurtuluşun mücadele birliği temelinde Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak şiarının gerçekleştiği zaman olacağına vurgu yaptı.



Konuşmasına Buca taşeron işçilerinden getirdiği selamla devam ederken Buca taşeron işçileri ve Mücadele Birliği Platformu'nun işçilere aldığı kızıl karanfilleri TÜMTİS Şube başkanı Şükrü Günseli'ye takdim ettikten sonra "UPS İşçisi Yalnız Değildir" sloganıyla konuşmasına son verdi. Ardından tekrar kısa bir süre daha halaylar çekildi, yakılan ateş söndürüldü ve işçilerle vedalaşarak direniş alanından sloganlarla ayrıldık.

## 258. Gün

Gelenekselleşen Cumartesi eylemi yine coşkulu oldu. Yürüyüş sırasında "UPS İşçisi Yalnız Değildir", "UPS İşçisi Direnişin Simgesi", "Bütün İktidar Emeğin Olacak", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "UPS'ye Sendika Halaylarla Girecek", "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır" sloganları atıldı.

UPS işçileri toplantıda olduğundan eylem yerinde bulunan yiğit ambar işçileri bizleri alkışlarla karşıladı. Direniş alanında çaylar, sıcak sohbetler eşliğinde içildi. Toplantıdan çıkan UPS işçileri direniş alanına geldiler. Ardından başkan Şükrü Günseli, eylemde geline son sürece dair bilgilendirme yaparken, görüşmelerin kimi detayların dışında büyük oranda olumlu geçtiğini dile getirdi. Bugüne kadar bu eylemde emeği geçen herkese yaptığı teşekkür konuşmasının ardından Şükrü Günseli direnişlerinin 45. gününde olan Buca taşeron işçilerinin Pazar

günleri yaptıkları yürüyüşe ve basın açıklamasına çağrıda bulundu. Yapılan açıklamadan sonra eylem sona erdirildi.

UPS işçileri zafere bir adım daha yaklaştı. İki hafta önce başlayan ön görüşmelerde olumlu gelişmeler yaşandı. Bu konuda işçilerin kısa ca görüşlerini aldık.

**Şahin:** İyi bir noktaya geldik, 258. günde böyle olumlu bir adım atıldı, içeriye girileceğine dair sinyaller, içerde toplu sözleşmeli, sendikalı bir sürecin olacağına dair umudun daha da büyümesi bizi mutlu etti tabii ki. İçeriye halaylarla girmeyi bekliyoruz.

**İşçi:** Her şey bitti gibi, birkaç gün kaldı. Çok mutluyuz, işimizi istiyoruz. İşçi sınıfı yine istediğini kazandı, haklılığını gösterdi.

**Hüseyin:** Direnişe ilk başladığımızdan beri başkanlarımızın bize verdiği bir söz vardı, biz bu direnişi zaferle sonuçlandıracağız. Şu anda her şey net olarak sonuçlanmamış bile olsa da biz buna inanıyoruz, yarın öbür gün bu iş bitecek. Bundan sonra önümüzde tek UPS'yle sınırlı değil, Türkiye genelinde 30.000 kargo işçisi var. Bizim bundan sonra sadece kendimizi değil diğer işçi arkadaşlarımızı düşünerek de hareket etmemiz gerekiyor. Bu 8-9 ay içerisinde direnişin bize öğretmiş olduğu şeyleri anlamış olduk. Ben öncesinde hayatım boyunca sendikanın "S"sini bilmezdim ama bugün 8-9 aydır kapının önündeyim ve ben bu direnişi yaşadım. Önceleri bunlar deli mi bağıyorlar kendi kendilerine diyordum, ama bugün ben aynı şeyi yaşadım. Bundan çok mutluyum, umarım diğer direnişler de bunun gibi zaferle sonuçlanır.

**Veysel:** Mutluyuz, olumlu gelişmeler var. İşe geri döneceğiz, hiç eksiksiz dönme aşamasındayız. Her işçi ailesiyle daha fazla zaman geçirecek, eşiyile çocuğuyla mutlu ve huzurlu olacak. Başka ne diyebilirim Zafer Savaşan İşçilerin Olacak.

**İşçi:** Geline nokta iyi bir nokta, biz hala umutla son noktanın konmasını bekliyoruz. Çoluğumuza çocuğumuza ekmek götürebilecek bir işimizin artık sağlam bir şekilde olmasını istiyoruz.

**Besim:** Tam kesin olmadan içeri girmeden oldu gözüyle bakmıyoruz. Biz işçi sınıfının haklılığını göstermiş olduk. Artık diğer bizim gibi işçi olan arkadaşlarımızın özellikle Buca Belediyesi'ndeki arkadaşlarımızın sağlam duruşları ve birlik-beraberlikleriyle umarız sonuçlanır eylemleri. Biz bir yol açtık, herhalde bu yoldan da diğer sendikalar bizim açtığımız bu yoldan ilerler.

İşçilerle yapılan bu kısa sohbetten sonra eylem yerinden ayrıldık.

**Mücadele Birliği/İzmir**

# Örgütlüysek Güçlüyüz



**P**TT Genel Müdürlüğü talimatıyla İstanbul Avrupa Yakası'ndaki işçiler hiçbir gerekçe gösterilmeden 26-27-28 Aralık 2010 tarihlerinde işten çıkarıldı. İlk etapta 164 işçinin işine son verilirken işten çıkarmaların devam etmesi üzerine AVPİM (Avrupa Yakası Posta İşleme Merkezi) çalışanları 5 Ocak Çarşamba günü işyeri önünde saat 15.00'de bir basın açıklaması yaptılar.

"Haklarımıza ve Geleceğimize Sahip Çıkıyoruz, İşimizi Geri İstiyoruz / İşten Atılan PTT İşçileri" yazılı pankart ve taleplerini dile getiren dövizlerle AVPİM önünde toplanan taşeron işçiler "Köle Değil İşçiyiz Örgütlüysek Güçlüyüz", "İşten Atmalar Yasaklansın", "Taşeron Kıyımına Son", "Direne Direne Kazanacağız", "Taşeron İşçiler Kadroya Alınsın", "İşimizi Geri İstiyoruz", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" sloganları atarak işten çıkarılmalarının devam ettiğini ve işlerine geri dönmek için mücadele edeceklerini açıkladılar. Gün itibarıyla 178 PTT çalışanının işine son verilmiş olduğunu belirttiler.

Bir işçi söz alarak "Bizler işten atılan taşeron PTT işçileriyiz. Yönetime yakın isimler ayıklanıp bir liste hazırlanarak ve bu listedeki isimler okunarak işten çıkarıldık. PTT'nin özelleştirilip AŞ'ye çevrilebilmesinin zemini hazırlanıyor. Bizler işlerimize geri dönebilmek için buradayız" diyerek, gerekli hukuki başvuruları yaptıklarını ve işe iade davası açtıklarını belirttiler.

İşçiler, eleman eksikliği varken yapılan işten çıkarmaların; PTT'yi yavaş çalıştırmış gibi gösterip PTT çalışanları ile halkı karşı karşıya getirerek PTT'nin özelleştirilmesine zemin hazırlama çabası olduğunu ifade ediyor.

"Bizler PTT de ağır şartlar altında güvencesiz çalışan taşeron işçiler olarak işten atma ve özelleştirme saldırısına karşı haklarımız ve geleceğimiz için mücadele edeceğiz" diyen işçiler, işlerine geri alınmaya kadar direnişe başladıklarını belirttiler. "Bugün direnişimizin 1. günü arkadaşlar haydi çadırımızı kuralım" diyerek AVPİM önüne pankartlarını ve dövizlerini yerleştirerek, temsili olarak çadırlarını kurdular.

## Ankara

Ankara'da PTT işletmelerinde işçiler işten çıkarılıyor. İlk etapta 82

işçi işten atılırken, bu sayının 100'ü geçtiği belirtiliyor. Taşeron şirket işçilere sürekli baskı uyguluyor. PTT Çankaya Toplama ve Dağıtım Merkezi'nde çalışan işçilere sosyal haklarını ortadan kaldıran bir ibraname imzalatılmaya çalışıldı. Taşeron şirket bunu imzalamayı reddeden Cem Koray Türedi ve Recep Güzeler isimli iki işçiyi diğer işçilere gözdağı vermek için PTT'ye almadı. Ayrıca tutanak tutarak iki işçinin işe gelmediği beyanında bulunarak işçilerin haklarını gasp etmeye çalıştı.

Taşeronun bu tutumunu protesto eden işçiler 6 Ocak sabahı PTT önünde gerçekleştirdikleri eylemle işten atılmak istenen işçileri sahiplendiklerini gösterdiler. Eylem öncesi dağıtım merkezi yöneticileri, işçilerin dışarıya çıkmasını engellemeye çalıştı.

Haber-Sen'in de destek verdiği eylemde Güzeler ve Türedi ise haklarını almadan mücadeleden vazgeçmeyeceklerini belirterek gerekirse PTT önünde aylarca bekleyeceklerini dile getirdiler.

## Balıkesir

Balıkesir'de ise benzeri bir durum yaşanıyor. CHP Balıkesir Milletvekili Ergün Aydoğan Balıkesir PTT'de taşeron firmanın değişmesiyle birlikte AKP yöneticilerinin tek tek dolaşarak çalışanlara referanslarının kim olduğunun sorulduğunu ve bu araştırma sonrasında ise birçok PTT çalışanının işlerine son verildiğini belirtti. Balıkesir'de 151 kişinin tehdit altında olduğunu, 17 kişiye iş bırakıldığını belirten Aydoğan, "Hiçbir gerekçe yok. İbranameye adınızı yazıyorsunuz. Maaş bölümünü boş bırakıyorsunuz. Boş bırakmak durumundasınız. İmzalamazsanız siz kapı önüne bırakılıyorsunuz" dedi.

## Çerkezköy'de "Zarar"

### Nedeniyle İşçiler Sokağa Atılıyor

Çerkezköy PTT'de dağıtım bölümünde çalışan taşerona bağlı 7 işçi işten çıkarıldı.

PTT Çerkezköy Şubesinde 2009 yılından buyana taşerona bağlı olarak çalışan 7 işçinin işine son verildi. 7 Ocak'ta sendikaların ve siyasi partilerin katıldığı bir basın açıklamasıyla işten çıkarmaları protesto eden işçiler, "PTT televizyon reklamlarıyla ve yaptırdığı afişlerle çalışmalarını





*nı çok iyi duyuruyor. PTT'den hiçbir güvencesi olmayan ve asgari ücrete çalışan işçileri nasıl kapı önüne koyduğunuzun duyurusunu da en iyi şekilde yapmasını bekliyoruz” dediler.*

PTT'de taşeronla bağlı olarak dağıtım bölümünde çalışan ve işten çıkarılan Aynur Dikme, Genel Müdürlüğün zarar ettiğini ileri sürerek Türkiye genelinde işçi çıkardığını ve Çerkezköy'de de kendilerinin işten atılmayla karşı karşıya kaldıklarını söyledi. 2009 yılbaşından sonra da Çerkezköy'de taşeronla bağlı 8 işçinin işten çıkarıldığını söyleyen Dikme, “Önümüze sözleşme diye boş kâğıtları getiriyorlar, biz de imzalıyoruz” diyor. “Bizler imzayı attıktan sonra sözleşmenin içeriğini kendi çıkarlarına göre dolduruyorlar. Üç ayda bir sigortaya giriş çıkışımızı yapıyorlar. 2009'dan bu yana yıllık izin almadan, asgari ücrete burada çalıştım. Sonuçta tazminatsız bir şekilde bizi kapının önüne koydular” şeklinde konuştu. PTT'nin televizyon reklamlarıyla ve yaptırdığı afişlerle çalışmalarını çok iyi duyurduğunu söyleyen Dikme, “PTT'den hiçbir güvencesi olmayan ve asgari ücrete çalışan işçilerin nasıl kapı önüne koyulduğunuzun duyurusunu da en iyi şekilde yapılmasını bekliyoruz” dedi.

İşten çıkarılan PTT işçileri bu işin peşini bırakmayacaklarını dile getirdiler.

### PTT'yi Peşkeş Çektirmeyeceğiz

Ankara, Balıkesir, Adana'da PTT işletmelerinde taşeron olarak çalışan işçiler, yaptıkları basın açıklamalarıyla işten atılmaları protesto ederken, 7 Ocak günü de “İşten Atılan PTT İşçileri” imzasıyla “Haklarımıza ve Geleceğimize Sahip Çıkıyoruz, İşimizi Geri İstiyoruz” pankartını Sarıyer'de bulunan Yeniköy PTT'ye astılar. Saat 15.00'de PTT önünde toplanan PTT işçileri, bir basın açıklaması yaparak, direnişe başladıklarını duyurdular.

Sloganlar atarak toplanan işçilere destek olmak için DİSK Emekli-Sen de gelmişti. Basın açıklamasına başlamadan önce “Mücadeleden emekli olunamayacağını” söyleyen Emekli Sen'den emekli bir işçi “Türkiye İşçi Sınıfına Selam” şiirini ve Nazım'ın “Sen yanmasan, ben yanmasam, biz yanmasak nasıl çıkar karanlıklar aydınlığa” dizelerini okudu.

Şiirlerin ardından işten atılan PTT işçisi sözü aldı. İşten atılış süreçlerini anlatan işçi, kadrolu işçilerle aynı işleri yaptıklarını, aralarındaki tek farkın güvencesiz çalışmak olduğunu söyledi. Şu anda İstanbul'da 178 PTT işçisinin işten çıkarıldığını, bugün ise Ankara'da 82 işçinin işten çıkarıldığını öğrendiklerini söylüyorlar. Bu işten çıkarmaların PTT'nin özelleştirilip A.Ş.'ye çevrilebilmesinin zeminin hazırlanması olduğunu da söyleyen işçiler, dağıtıcı eksikliği sebebiyle postaların zamanında yerine ulaşmadığını, işten çıkarmalarla mevcut çalışanların iş

yükünün artacağını söylüyorlar. PTT işçileri “Biz onurumuzu satmayacağız, işyerimizi terketmeyeceğiz. Bugün çadırımızı buraya da kuruyoruz. Dost düşman bilsin bunu, PTT'yi peşkeş çektirmeyeceğiz” diyorlar. Ve Direnişlerinin sembolü olarak pankartlarını yine bir şiir eşliğinde PTT'nin önüne asıyorlar.

İşçiler eylemi sona erdirirken, Cumartesi günü gerçekleştirilecek Taksim yürüyüşlerinin de duyurusunu yaptılar.

### Topkapı AVPİM'de Direnişi Kıрма Çabası

PTT Topkapı AVPİM'de, işçilerin direnişe başlaması üzerine PTT yönetimi direnişi kırmak için girişimlerde bulunuyor. Polisi ve taşeron firma temsilcilerini direnişçilerin üzerine salarak tehditler savuran yönetim, bu girişimlerinde başarısız olunca işten atılan işçilere “Evinize gidin, dinlenin. Sizi tekrar geri alacağız” vaatlerinde bulunuyorlar.

7 Ocak'ta işten çıkarılan bir işçi, işe başlaması teklifini kabul ederek işbaşı yaptı. PTT ile tüm ilişkisi kesilen işçi Pazartesi gününden itibaren dağıtımaya çıkmaya başladı. İşçi ücret almadan çalışmaya devam ederken PTT yönetimi de yasadışı olan bu duruma ses çıkarmıyor.

AVPİM'de çalışmakta olan işçilerle, işyeri önünde bulunan direnişteki PTT işçileri, direniş kırıncılığı yapan işçiyle konuşarak uyarmalarına rağmen işçinin dağıtımaya devam etmesi üzerine bu işçiyle diyaloglarını kestiler.



PTT'nin özelleştirilmesinin zeminini hazırlamak için hükümetin, kurumu işleme hale getirmeye çalıştığını ve 2011 bütçesinde PTT'nin geçen seneki bütçesine göre, 1 trilyonluk kesinti yaptığını, PTT'nin işçi sayısını arttırması gerekirken, daha fazla işçi çıkartılmak istendiğini belirten işçiler, personel alımı yaparken de başka işçilerin işten çıkarıldığını söylüyorlar.

Direnişçi işçilerin üzerine taşeronu ve polisi salan Personel Müdürü'nün “işten atılan işçilerin direnişe geçmesini önleyemediği” gerekçeyle görevden alındığı bilgisini verirken, işçilerin direnişlerinin kırılması için direnişteki arkadaşları Rıza Soylu'ya başka bir işçinin işine son verilirken, kendisine işe başlama teklifi yapıldığını, arkadaşlarının bu teklifi reddettiğini belirtiyorlar.

AVPİM önünde, direnişlerini sürdüren işçilere destek ziyaretleri yapılıyor. Bayer işçileri, Topkapı işçileri ve daha önce Kurtiş Matbaası'nda 2009'da yapılan direnişe katılmış, şimdi çevre işyerlerinde çalışmakta olan işçiler öğle paydosunda ziyarete gelerek desteklerini belirttiler. □

# Cumartesi Yürüyüşümüze Destek Bekliyoruz!

**P**TT Genel Müdürlüğü talimatıyla Avrupa Yakası Posta İşleme Merkezi'nde taşeron şirkete bağlı olarak çalışan 178 işçi işten çıkarıldı. 5 Ocak Çarşamba günü bir basın açıklaması yaparak AVPİM önünde direnişe başladılar. 7 Ocak günü direnişlerinin 3. gününe girerken, Sarıyer PTT Dağıtım Merkezi'nde işten atılan arkadaşlarının yapacakları basın açıklamasının da hazırlığı ve heyecanı içindeler. Bir iki arkadaşlarını bırakıp saat 15.00'de Sarıyer PTT Merkezi önünde yapılacak basın açıklamasına gidiyorlar. Kalanlar desteğe gelenlerle sohbet ediyorlar. İşyeri önünde kaldırımda metal bir çöp kutusunun içinde yaktıkları ateşle ısınmaya çalışırken, bazı arkadaşları çay getirip kısa sohbetlerde bulunup gidiyorlar. Yoldan geçenler, postaneye girip çıkanlar yaklaşıp "Arkadaşlar siz direnişte misiniz?", "Sizler işten atılan işçiler misiniz?", "Kaç gündür buradasınız?", "Ne zaman işten atıldınız?" gibi sorular sorup başarılar dileyerek gidiyorlar. Çevredeki işyerlerinden, sosyalist basından, devrimci kurumlardan, sendikalardan gelenler oluyor. AVPİM önünde 3. gününde olan Celal ile çalışma şartları ve direniş üzerine konuşmaya başlıyoruz.

**Mücadele Birliği:** Direnişinizin 3. günündesiniz, bugün Sarıyer'deki arkadaşlarınız da direnişe başlayacaklar. Sizinle çalışma şartlarınız, direnişe başlamanız ve şimdiki düşünceleriniz üzerine konuşalım istiyoruz. Biraz da PTT işçisinin yaşamını bilmek istiyoruz.

**Celal:** Ben burada 5 yıldır çalışıyorum, daha önce farklı sektörlerdeki işlerde çalıştım. Ama burada çalışmaya başladığımdan beri hep severek çalıştım, işyerime severek, isteyerek geldim. Tamam, bitkin düştüğümüz günler çoktu, sosyal anlamda güzel bir meslek, insanlarla iletişimde olmak, onlara bekledikleri bir mektubu, paketi, evrakı ulaştırmak zevkli bir şey. İnsanlarla diyalog kurabildiğimiz bir meslek. Meslekti yani... Pazartesi gününe kadar...

**Mücadele Birliği:** Pazartesi günü işten çıkarılanların sayısı 178'di. Bir değişiklik var mı?

**Celal:** Evet, basın açıklamasını yaptığımızda 178 kişi olmuştuk, şimdi başka yerlerdeki arkadaşlar da çıkarılmaya devam ediyor; bildiğimiz kadarıyla örneğin Sarıyer PTT'de 9 arkadaşımız işten çıkarıldı ve bugün direnişe başlayacaklar, buradaki birkaç arkadaşımız da oraya destek vermek için gittiler, o yüzden az kişi kaldık.

**Mücadele Birliği:** İşten çıkarılan 178 kişi dediniz, bunların dağılımı hakkında bilginiz var mı? Hangi PTT işletmelerinden kaç kişi işsiz şu anda? Burada direnişte olan kaç arkadaş var? İşe iade konusunda, eylem süreci konusunda nasıl bir karar aldınız?

**Celal:** Evet toplamda 178 kişiyiz, Alibeyköy, Turaç, Beyoğlu, Sarıyer, değişik yerlerden, Avrupa Yakası olarak değişik şubelerden arkadaşlarımız işsiz şu anda. Burada Topkapı'da 21

kişiyiz. Sarıyer'de 9 arkadaşımız var işten çıkarılan. Bizler işe iade davası açtık ve işlerimize dönüncüye kadar, direnişimizi sürdürmek kararındayız. Asıl amacımız ise kadrolu eleman olmak. Yani taşeron firmada çalışmak istemiyoruz. Çünkü taşeron işçilik demek kölelik demek. Hiçbir güvencemiz, geleceğimiz yok, ne kadar çalışabileceğimiz, çalışacaksa nerede görevlendireceğiz belli değil.

**Mücadele Birliği:** Çalışma şartlarınızı anlatır mısınız?

**Celal:** Biz saat 07.00'de burada işbaşı yapıyorduk. Sabah servisimiz yok, kendimiz gelmek zorundayız. Asgari ücretle çalışıyoruz, yol ve yemek paramızı kendimiz karşılamak zorundayız. Akşam da servisimiz yok, şu var ki, kadrolu arkadaşlarımızın servisi var, zaman zaman onlarla gittiğimiz oluyordu. Yani onlar bizleri tanıdıkları için aynı işyerinin personeli olduğumuz için bizleri de servise alıyorlardı. Onlar sayesinde akşamları yol parası vermiyorduk yani... Sabah burada 07.00'de işe başlayıp saat 10.00'a kadar postaları ayırıyoruz ve dağıtıma çıkıyoruz. Bize verilen mahallede bütün postaları dağıtıncaya kadar da devam etmek zorundayız. Öğle tatilimiz ya da yemek saatimiz diye bir kavram yok yani... Posta dağıtımını saat 15.00'e kadar bitirip buraya dönmemiz gerekiyor. Dağıtıma gideceğimiz yere ulaşım parası da bizim cebimizden çıkıyor. Bunun için de bir ödenek yok. Buraya dönünce de yine postaları ayırma işlemlerimizi yapıyoruz. Bazen işimiz erken bitse de gidemiyorduk, belki servisle gidebiliriz diye kadrolu arkadaşların çıkmasını bekliyorduk. Şimdi içeride dağıtıma giden arkadaşlarımızın işi daha zor çünkü bizim gitmediğimiz yerlere de onlar gitmek zorunda kalacak, Ben iki mahalleye gidiyorsam, o iki mahalle bir başka arkadaşın görevine eklenecek ve bu arkadaş iki mahalleye gidiyorsa dört mahalleye gitmek zorunda kalacak.

**Mücadele Birliği:** Dağıtım elemanlarına çok geniş bir alan, çok fazla sayıda posta ulaştırma görevi düştüğünü yetiştiremediğinizi belirtiyordunuz. Şimdi nasıl yetişecek peki?

**Celal:** Yetişmeyecek... Bir posta dağıtım elemanı bölgesine girdiği zaman en az 50-60 yere uğramak zorunda, hele gecekondu bölgelerinde mesafeler çok uzak daha da zor oluyor, şimdi bu elemana bir o kadar daha posta verilirse nasıl yetiştirsin? Yetişmeyecek, hepsine gidemeyecek. Gidemiyorlar da zaten. Şu anda sadece APS, mahkeme evrakları, iadeli taahhütlü mektuplar vs. gidiyor? Bu tür resmi evrakları öncelikle yerlerine ulaştırmaya çalışıyorlar, sonra diğerleri... Arkadaşlarımızın işi çok daha zor olacak şimdi.

**Mücadele Birliği:** PTT işletmesinde birkaç taşeron firma var galiba bu konuda bilgi verebilir misiniz?

**Celal:** Bildiğim kadarıyla 4 ayrı taşeron

firma var. Asgün, Aytür, Şahin Kurye, Fındıkkaale. Bu dört firma üzerinden taşeron işçilerle dağıtım yapılıyor. İhale yapılıyor, taşeron firmalar işi alıyorlar, sonra işçi alımı yaparak dağıtım sağlıyorlar. Ama bu ihaleler de karışık, üç ayda, altı ayda bir ihale oluyor bildiğim kadarıyla. Firmalar da bu duruma göre işçi alıyor, çıkarıyor. Bir işçi işe başlıyor 10 ay 11 ay çalışıyor, devam ederse 12 ay sigortası yapılmıyor. Çıkış gösterilip yeniden iş başı yaptırılıyor. Kıdem tazminatı, ihbar tazminatı vs. olmasın diye. İşçinin hiçbir güvencesi, kazanabileceği hiçbir hakkı olmuyor. Patronun iki dudağı arasında işimiz.

**Mücadele Birliği:** Bir taşeron işçi olarak yaşamınızdan konuşsak biraz. Aileniz, çevreniz işsiz kalmanızı, direnişte olmanızı nasıl karşılıyorlar? Siz bu sürece ilişkin neler düşünüyorsunuz?

**Celal:** Ben 40 yaşındayım. Asgari ücretle çalışıyordum. Pazartesi gününden beri işsizim. Eşim asgari ücretle çalışan bir tekstil işçisi. Kiradayım. Başka arkadaşlara göre bir avantajımız çocuk yok. Buna rağmen çok zorlanacağız şimdi. Çünkü ben çalışırken bile güçlük geçiniyorduk. Şimdi evin kirası da, ödenmesi gereken faturalar da, yani tüm yük eşimin üzerinde... Niçin işsiz kaldığımızı, neden direnişte olduğumu eşim biliyor, destek de oluyor. Hakkınızı almadan eyleminizden vazgeçmeyin diye. Ama bu yükü ne kadar kaldırabilecek, ben çalışmadıkça kaç ay geçinebileceğiz bunları bilmiyoruz şimdilik. Zamanla belki biz direnmek istesek çevrenin baskısıyla karşılaşacağız. Şimdi onu da düşünüyorum, kendi adıma söyleyeyim, etrafımızdakiler diyecekler ki, "Bak adam işsiz, güçsüz, kadın çalışıp yetiştireceğim diye uğraşıyor" ya da "Bırak arkadaş direnişi falan, gir bir yere de çalış, bunun sonu yok" diyecekler, özellikle de bu süreç uzarsa, çünkü bilmiyoruz ki, bizim işe iade davamız ne zaman sonuçlanacak, ya da davayı kazanacak mıyız? Süre uzarsa bunlarla karşılaşacağımızı biliyorum ama, hemen tüm arkadaşlarımız bunu yaşayacaklar. Çocukları olan var, hastası, yaşlısı olan var, borç altına girmiş olanlar var. Biraz davamızın sonuçlanmasına, biraz bize destek verilmesine bağlı.

**Mücadele Birliği:** Peki destek verenler var mı? Sendika örneğin, kadrolu çalışanlardan sendikalı olanlar vardır, onların desteğini alıyor musunuz? Sizinle ilgilenen sahiplenen sendika var mı? Kadrolu arkadaşlarımızın yaklaşımı nasıl?

**Celal:** Burada birkaç sendika var, üç-dört sendikada örgütlü arkadaşlar. Geçen günkü basın açıklamasına geldiler, gerçi arkadaşlarımızın desteğiyle oldu biraz, yani kadrolu arkadaşlarımız bizi destekliyorlar. Karşı karşıya gelme durumu olmadı hiç, hep destek oldular, zaten yanımıza gelip gidiyorlar, basın açıklamasına da

katıldılar, ihtiyaçlarımızı soruyorlar, direnişiniz haklıdır arkadaşlar, aynı yerde çalışıyorsak, aynı işi yapıyorsak siz de emeğinizin karşılığını, hakkınızı olanı almalısınız diyorlar. Sendikalar, çevre işyerlerinden, gelenler var. Sağolsunlar, duyarlı olanlar bizi yalnız bırakmadılar. Gerçi şimdi ben de acemisiyim bu işlerin... Bundan sonra nasıl gider, destekleyenler daha mı çoğalır hiç bilmiyorum. Ama ziyarete gelenler var, mutlu oluyoruz. Bir ablamız termos getirmiş bugün, bir yerlerde çay yapar içersiniz, yanınızda bulunsun diye.. İhtiyaçlarımız için kadrolu arkadaşlar aralarında biraz para toplamışlar, getirip verdiler, ne lazımsa söyleyin getirelim diyorlar, güzel bunlar, insan yalnız olmadığını görünce moralli oluyor.

**Mücadele Birliği:** Kaç kişisiniz burada şimdi, sayı artar mı, azalacak mı? 3 gün nasıl geçti?

**Celal:** Biz buradan çıkarılan 21 kişiyiz zaten, yani hepimiz burada olsak da çok fazla bir sayı değil 178 kişiye göre. Şimdilik sayımız çok az tabii. Gelmek, bizim yanımızda olmak isteyen arkadaşlar var işten çıkarılanların içinde, fakat kaygıları da var, çünkü onları sıkıştırıyorlar, tembihliyorlar. Onların yanına gitmeyin, bakın bir süre sonra işçi alacağız, sizi geri çağıracağız, onlarla olursanız işe çağırılmayız gibi söylemler arkadaşları tedirgin ediyor. Gelmeden de yapamıyorlar, yani bizi az sayıda bıraktıkları için mahcupluk da duyuyorlar, bir uğrayıp selamlaşmış giden var, uğrayıp sohbet eden biraz yanımızda durup giden de var.. Ama ben şimdiki durumda kendimizi kazançlı sayıyorum bir anlamda, neden dersenez, bugün dağıtım amirimiz vardı Hüseyin, onu görevden almışlar.

**Mücadele Birliği:** Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz? Görevden alınış sebebi nedir?

**Celal:** Şimdi bir kişi daha işsiz, yani işsiz kalmak nasıl bir şey anlamıştır. Görevden alınışı da şöyle, pasif kaldı diye, yani bizlerin direniş yapmasına engel olamadığı için. Onun da yapabileceği bir şey yoktu ki aslına bakarsan, çünkü onlara bir liste gelmiş, o listeye göre bizim işimize son verdiler. Eh, şimdi sen beni kapının önüne koymuşsun, ben ya bırakıp gideceğim, ya da hakkımı aramak için bir şeyler yapacağım, dava mı açarım, eylem mi yaparım, senden çıkmış artık! Direnişe geçeceğimizi tahmin etmemişlerdi sanırım, hadi bilseler bile amir ne yapacak ki, ben kapının dışındayım artık, bana müdahale edemez ki.. Başka bir nedeni yoktuysa bize karşı pasif kaldığından alınmış görevden... Karışık burası zaten, ihaleler, girişler, çıkışlar... bir şeyler olup duruyor işte... Neyse yani bu da bizim için bir şeydir...

**Mücadele Birliği:** Bir kazanım olarak değerlendiriyorsunuz, ya da yaptırım diyelim.

**Celal:** Tam da böyledir diye bir şey diyemiyorum aslında, dediğim gibi, zaten beni kapının önüne koymuşlar, çalışırken elinde bir güç, bir emir yetkisi var şirketin, şunu yap bunu yap der, işinin gereği talimatlara uyarın, işten atılmış işçiye amir ne yapacak ki, ama kendi içlerinde bir karmaşa, bir gerilim yarattık en azından bu da bir şeydir diye düşünüyorum kendimce...

**Mücadele Birliği:** Başka sorular da sormak istiyorum ama, şimdi siz direniş acemiliği çekiyorum, diyorsunuz, cevaplayabildiğiniz kadarıyla konuşalım. Son dönemde Torba Yasa tasarısı var biliyorsunuz, buna ilişkin bir şeyler söylemek ister misiniz? Siz ya da kadrolu arkadaşlarınız bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

**Celal:** Dediğim gibi, ben ilk defa bir eyleme katılıyorum, sendika falan da bilmem, işçiyiz işte... Ama iyiye gitmediğimiz malum, şimdi bu torba yasa var. Ben çok ayrıntısını bilmem tabii ama, yaşayacaklarımızı biliyorum. Tamam biz zaten taşeronuz, köleyiz diyelim daha doğrusu, ama kadrolu arkadaşlara geliyor sıra.. Onlar da endişeli şimdi... Ne kadar süreyle böyle kadrolu çalışabilecekleri belli değil. Benim görebildiğim şu, taşeron sistemi, gerçek anlamda bir kölelik sistemi, köle istiyorlar yani... Bu torba yasa da işlemeye başlayınca kadrolu arkadaşlarımızın da durumu bizle aynı olacak. Onun için şimdi bizimle birlikte olmaları gerek, daha doğrusu birlikte bir şeyler yapmalıyız diye düşünüyorum. Biz şimdi birkaç kişi davayı kazandık işimize döndük diyelim, eee... altı ay, bir sene iki sene sonra ne olacak, kadrolu arkadaşlar da bizim durumumuza gelince? Yani bunun önünü alacak bir şeyler olmalı diye düşünüyorum... Bu nasıl yapılır, ne yapmak lazım dersene, pek bir şey söyleyemiyorum açıkçası...

**Mücadele Birliği:** Yalnızca İstanbul'la sınırlı değil işten çıkarmalar, Çerkezköy, Ankara var örneğin, bunları da dahil edersek direnişlerin durumu nasıl bir gelişme gösterir? Tam bir kazanım sağlanabilir mi sizce?

**Celal:** Bütün çabamız öyle olması için. Ben kendi açımdan söyleyeyim, ben 5 sene çalışmışım, çok da yoruluyordum, ama seviyordum işimi. Şimdi ben işsizim, 40 yaşında bir insan nereye gider, hangi işte çalışır. Benim başka bir mesleğim yok ki, herhangi bir iş arayacağım ekme parası için, nereye girsem çocuk gibi acemilik çekeceğim, zorlanacağım... Ben bu emeğime sahip çıkmak için buradayım, benim gibi emek verenlerin emekleri yok sayılmasın diye buradayım. Gücüm ne kadar yeterse burada olacağım, hepimiz için böyle. Hani desteklenirsek, güçlenirsek daha çabuk sonuçlanır diye umut ediyoruz. Çünkü hepimizin de geçim derdi çok büyük, sonra dediğim gibi çevreden baskılarla karşılaşacağız, işten çıkarılıp da burada olmayan arkadaşlarımız da bu kaygılarla burada değiller zaten,

**Mücadele Birliği:** Kadrolu arkadaşlarımız-

la da konuşmuşsunuz, onlar sendikalarla görüşüp daha güçlü olmanız konusunda bir girişimde bulunsalar daha iyi olmaz mı? Ya da kendi aranızda bir komite oluşturmayı düşünmüyor musunuz?

**Celal:** Kadrolu arkadaşlar bizi gönülden destekliyorlar, ama sendika dersene, zaten sendikayla ilgim yok benim, ama burada birkaç sendika var, hangi sendikaya kim ne yaptıracağı ki...

**Mücadele Birliği:** Sendikaların işçilerin yanında olması için, onlara destek olması için işçinin o sendikada örgütlü olması şart değil ki... Bir takım ihtiyaçlarımızın sağlanması için, örneğin bir servis sağlamak gibi, hukuki süreçle ilgili takiplerinizi için, bundan sonraki gelişmeler açısından... yapabileceği bir çok şey var sendikaların, en azından sizin direnişinizi kamuoyuna daha geniş duyurabilir...

**Celal:** Evet, aslında gönül onu ister ama, sendikaları da gördük... Hele bu Tekel işçileri sürecinde, sendikayı bilmeyen de öğrendi aslında... Biz buradaki işçiler kendi kendimize direnişe geçtik, hakkımızı alıncaya kadar da burada olacağız, işe iade davasını kazanmak için uğraşacağız, işimize geri dönmek için uğraşacağız, kadrolu olmak için, ve bu özelleştirmenin zemininin hazırlanmasını durdurmak için, kadrolu arkadaşlarımızın da bizim gibi taşeron işçi olmaması için... Bunlar için mücadele edeceğiz, sendikalar, kurumlar da bize destek olurlarsa tabii bizim için çok iyi olacak, ne sendikamız var, ne sendika biliyoruz, biz kendi kendimize işimize geri dönmek için gücümüzün yettiğince mücadele edeceğiz. Artık başladık, bundan sonra sesimizi duyurmaya çalışacağız... Basından dostlar gelecek haber yapacak, dostlarımız gelecek destek ziyaretinde bulunacak, yanlarında başka duyarlı insanları getirecekler, böyle güçlenip kazanacağız... Biz bunu diyoruz yani...

**Mücadele Birliği:** Teşekkür ederiz, yorduk, zorladık sizi biraz ama...

**Celal:** Olsun böyle yorulalım, insanlarla sohbet etmek güzel, siz de bize desteksiniz işte, böyle konuşarak, insanlarla tartışarak geçecek direnişimiz, destekleyenlerimiz çoğaldıkça biz de güçleneceğiz...

**Mücadele Birliği:** Eklemek istediğiniz bir şey var mı?

**Celal:** Gelen arkadaşlara teşekkür ederiz, buraya gelip bir selam vermeleri bile bize güç verir, moral verir. Cumartesi günü saat 14.00'de Galatasaray Lisesi önünden bir yürüyüşümüz var, bunu duyursanız, yanımızda olursanız seviniriz...

**Mücadele Birliği:** Elbette! Direnişinizin zaferle sonuçlanmasını dileğiyle, Cumartesi yürüyüşte görüşmek üzere diye ayrılalım o zaman, teşekkürler görüşme için...

**Celal:** Siz de sağ olun, sizlere de kolay gelsin. □

# İKİ DİL - ÖZERLİK

**K**ürdistan burjuvazisi, bugünkü durumunu borçlu olduğu UKH'ne artık ihtiyacı kalmadığını, aksine bu hareketin kendi gelişimi önünde engel olmaya başladığını düşünmeye başlamış. Bu eşyanın doğasına uygun olandır. Çünkü genel olarak Kürdistan burjuvazisinin, özel olarak Kürt burjuva sınıfının UKH ile değil, Türk tekelci sermayesi ve emperyalist sermaye ile ittifaka ihtiyaçları var. Artık bu ittifakın pratik-politik adımlarını atmanın zamanının geldiğine inanıyorlar. Referandumda AKP ile birlikte hareket etmeye çalışmalarını bu hesabın sonucuydu.

**B**DP'nin Kürdistan'ın her yerinde Türkçenin yanı sıra ikinci dil olarak Kürtçeyi de kullanacağını açıklaması ve "demokratik özerklik" talebinde ısrarlı olacağını ifade etmesi devletin zirvesini, burjuva partileri, burjuva yazarları hop kaldırdı hop oturttu.

Sermaye sınıfı cephesi öyle bir gürültü kopardı ki, BDP, Türkiye'yi bölmek, ayrılmak gibi bir istek ve politikalarının olmadığını yemin billâh ve defalarca açıklamak zorunda hissetti kendini. BDP'nin bu "geri adım" onları daha da cesaretlendirdi ve BDP'nin üstüne üstüne gitmeye başladılar.

Burjuva partiler, AKP'sinden CHP'sine hepsi ağız birliği ile "tek devlet, tek bayrak, tek vatan" üzerine yeminlerini tekrarladılar. MHP, "henüz son sözümüzü söylemedik" diye uludu. Burjuva yazarlar, bu istemlerin ne kadar tehlikeli olduğunu anlatarak aba altından sopa gösterdiler vb vb.

En tehditkar açıklama ise Meclis Başkanı M.A.Şahin'den geldi. Mecliste üç kelime Kürtçe konuştular Meclis Başkanı Şahin, "sonuçlarına katlanırlar" diyerek açıktan tehdit savurmaktan geri durmadı. Resmi törenlerin beyaz eldivenli bu şahsiyeti BDP'li milletvekilleri üzerinden aslında bütün bir Kürt halkını katliamla tehdit ediyordu. Çünkü, "sonuçlarına katlanırlar" ifadesinin tarihteki anlamı tam da buydu.

Arkasından Genelkurmay Başkanı devletin görüşünü ifade eden bir bildiri yayınladı ve "iki dil" ile ilgili tartışmaları dikkatle izlediğinin altını çizdi. Yani Kürt halkına "tepenizdeyiz" dedi.

Nihayet MGK toplandı ve devletin en üst kurumu olarak, sermaye sınıfı adına açıklamasını yaptı: "Talepler kabul edilemez!" Şimdiye kadar AKP ile ordu arasında, AKP'yi temize çıkarma çabası olarak, bir farklılık göstermeye çalışanlara en net yanıtı BDP Genel Başkanı verdi: MGK bildirisi aynı zamanda A.Gül ve R.T. Erdoğan'ın görüşüydü.

Geçerken belirtelim ki, BDP Genel Başkanı S.Demirtaş'ın açıklaması, A.Gül'ü inisiyatif almaya çağıran UKH içinden bazı seslere de yanıt niteliğindedir aynı zamanda. Burjuvazi ve devlete bağlı oldukları umutlar Gül'e inisiyatif alma çağrısında bulunanların gözlerini kör etmişti. Onlar o çağrılarını hazırlarken Gül de zaten görevinin başında, MGK

bildirisine son şeklini vermekle meşguldü.

Sermaye sınıfı ve devlet "demokratik özerklik" ve "iki dil" meselesini bu istemleri ipleri sürenlerden çok daha fazla ciddiye almıştı. Bu istemlerin öne sürülmesini ve bunlarda ısrar edilmesini devlet, "ayrılma"nın ilk adımı olarak kabul etti.

A.Gül, "devletin başı" olarak MGK toplantısından hemen sonra apar-topar Diyarbakır'a, yani ufukta beliren ayaklanmanın başkentine gitti. Ama bu ziyaret burjuvaziye güven duygularıyla dolu Kürt ve Türk liberalerin sandıkları gibi "kardeşlik" vurgusu için değil meydan okuma amacıyla gerçekleştirilmişti.

Gül, Diyarbakır Belediye Başkanı'nın koltuğuna şöyle bir yerleştikten sonra "ne iki dil ne de özerklik kabul edilebilir şeyler, herkes attığı adımda dikkatli olsun" yollu bir tehdit savurdu. Tehdidin Osman Baydemir ayakta, neredeyse hazırol vaziyetinde dururken onun koltuğundan yapılmasının ayrıca bir anlamı vardı. Gül'ün Diyarbakır'a sırf bu tehdidi savurmak için apar-topar geldiğinden kuşku yok.

Bu açık bir tehditti. Hem de "Kürtlere ait bir makamdan" yapılan bir tehditti. Ancak ister devlet diyelim ister MGK diyelim, farketmez, bunlar her burjuva gibi eşeğini sağlam kazığa bağlamayı ihmal etmediler ve "Ankara'dan abim geldi" havasında sevindirilenlerin yapılan tehdidi algılamamış olabileceği ihtimaline karşı tam da Gül, etrafına gülücükler dağıtırken savaş uçaklarına Diyarbakır'ın üzerinde alçak uçuş yaptırmayı ihmal etmediler.

Yerde devletin en üst düzey temsilcisi olarak Gül, havada savaş uçakları. Bunlar sermaye sınıfının son aşamada kullanacağı kozlardı; ama sıra onlara gelmeden kullanılacak başka kozlar olduğu belliydi. Bu kozlar, burjuva basının yazarları tarafından ağızda geveleniyordu ama henüz tam açılmamışlardı. Sıra bunları açmaya gelmişti.

A.Gül, sermaye sınıfının elindeki kozları Diyarbakır'da açmaya başladı. Neydi bu kozlar? Açıklamalardan ve yapılan ziyaretlerden anlaşıldı ki, sermaye sınıfı bundan böyle birincisi Kürt burjuvazisinin UKH hareketine karşı daha aktif bir rol oynamasını isteyecek. İş aletleri yakılan bir Kürt burjuvasına yapılan ziyaret ve orada yapılan Kürt burjuvazisi-

# KLİK MESELESİ

ni UKH'ne karşı kışkırtıcı açıklamalar tam da bu amacı gösterdi. Gelişmesini ve geleceğini Türk tekeli sermayesi ve onun üzerinden emperyalist sermaye ile işbirliğinde gören Kürt burjuvazisi bu role dünden hazır ve razıydı.

İkincisi, sermaye sınıfı ideolojik olarak din unsurunu daha çok öne çıkartacak ve dinci örgütlenmenin önünü açacak. Böylece UKH'nin halk desteğini azaltmaya çalışacak. Bu konudaki çabalar zaten uzun süredir başlamıştı. Dinci örgütlenmelerin önü bizzat devlet tarafından açılıyor ve düzleniyordu. Valiler, bu iş için varlardı. Devletin kurumları bu iş için varlardı. Kürdistan'da –ve aslında Türkiye'de de– dinci örgütlenmeye verilen desteğin salt bir AKP politikası olduğunu düşünenler ağaçlardan ormanları göremeyen dar görüşlülerdir.

Cemaat, tarikat gibi dinci örgütlenmelerin önünün açılması devletin devrim ve komünizm karşı politikasıdır. CHP de bu politikanın içindedir, diğer burjuva faşist partiler de bu politikanın içindedir. Bugünün dünden farkı, devrimin pratik bir tehdiye dönüşmesi karşısında, özellikle Kürdistan'da bu örgütlenmelerin gelişmesine özel bir ağırlık verilmiş olmasıdır.

Üçüncüsü, Kürt halkını UKH'nin temsil etmediğini, AKP'nin temsil ettiğini, zaten UKH'nin Stalinist-Bolşevik bir yapı olduğunu vb propaganda etmeye başlayacak. Burjuva yazarların bu yönlü havlamalarını şimdiden duyuyoruz zaten. Burada amaç çok açık: Yoksul kitleleri “Stalinizm-Bolşevizm-komünizm” umacıyla korkutarak UKH'den uzaklaştırmak. Bu, sermaye sınıfının dünyanın her yerinde, kitleleri devrimci/komünist örgütlerden uzaklaştırmak için başvurduğu klasik yöntemdir.

Aslında üçüncüsü, üzerinde durulmaya değmez, bayatlamış bir yöntemdir. UKH, sermaye sınıfının bu yöntemine karşılık ısrarla sosyalizm seçeneğini öne çıkartırsa bundan sadece güç kazanmış olur. Nedeni basit: Yoksul kitlelerin komünizmle korkutuldukları çağ artık çok gerilerde kaldı. Çağımız, yoksul emekçi kitlelerin komünizmden korktukları değil, komünizme ve onun önderlerine eğilim ve ilgi duydukları çağdır. Kanıt: Gürcistan hükümeti gibi komünizm düşmanı bir hükümet bile, yoksul, emekçi kitlelerin bu eğilimlerinden korktuğu için Stalin heykelini kaldırmaya ce-

saret edemiyor. Kanıt: Putin-Medvedev ikilisinin Lenin Mozolesine, aynı nedenlerden dolayı dokunmaya cesaret edememeleridir. Kanıt: Sermaye sınıfının sözcüleri, emekçi sınıfların devrimine ilgisini bildikleri için “devrim” kavramını ağızlarından düşürmüyorlar. Bu kadarı yeter.

İkinci yöntem ise yakın geçmişte Hizbullah'ı palazlandırarak denenmiş bir yöntemdir. Belli ki sermaye sınıfı geçmişte yaptığı hataları tekrarlamamak adına bu sefer Hizbullah türü silahlı çetelerden çok tarikat, cemaat gibi silahsız örgütlenmeleri öne çıkaracak. Dinci örgütlenmelere, imamların faaliyetine Başbakanın açıktan açığa sahip çıkması bu politikanın en somut ifadesidir. Ama bu da yeni bir durum değil ve sermaye sınıfı ne yaptıysa bundan etkili bir sonuç elde edemedi.

Birinci seçeneğe gelince.. Bu kısmen yeni ve Kürt burjuvazisinin artık kendini UKH'ye kafa tutacak kadar güçlendiğini hissetmesiyle ilgilidir. Bunun ilk işaretini referandum sürecinde Kürt burjuvazisinin UKH'ye kafa tutan bir politika izlemeleriyle almıştık.

Kürdistan burjuvazisi, bugünkü durumunu borçlu olduğu UKH'ne artık ihtiyacı kalmadığını, aksine bu hareketin kendi gelişimi önünde engel olmaya başladığını düşünmeye başlamış. Bu eşyanın doğasına uygun olandır. Çünkü genel olarak Kürdistan burjuvazisinin, özel olarak Kürt burjuva sınıfın UKH ile değil, Türk tekeli sermayesi ve emperyalist sermaye ile ittifaka ihtiyaçları var. Artık bu ittifakın pratik-politik adımlarını atmanın zamanının geldiğine inanıyorlar. Referandumda AKP ile birlikte hareket etmeye çalışmaları bu hesabın sonucuydu.

Kürt burjuvazisi gerçekten bu denli güçlü ve Kürt yoksul sınıfları üzerinde etkili mi? Kürt burjuvazisinin güvendiği dağlara karlar yağdığını görmemiz için uzun zaman beklememiz gerekeceğini sanmıyoruz. Özgürlük savaşı, Kürt emekçi ve yoksullarını herkesin sandığından çok daha fazla politikleştirilmiş, bilinçlendirmiş ve “kendi” burjuva sınıfından koparmıştır. Kürt halkındaki bu değişimi ve gelişmeyi kavramadan doğru bir politika izlemeyiz.

Ama asıl soru şudur: Kürt burjuvazisinin UKH'nden ayrışması Kürt halkının özgürlük savaşını zayıflatır mı? Günü kurtarma derdi-

ne düştüğü için zorunlu olarak dargörüşlü hareket eden sermaye sınıfı bunun böyle olacağını düşünüyor ya da umuyor diyelim. Kürt burjuvalarını ve hatta orta sınıflarını UKH'nin karşısına dikmeye çalışmasının birinci nedeni budur.

Ama yaşamda işler sermaye sınıfının düştüğü ve umduğu yönde değil, tam tersi yönde ilerliyor. Kürt burjuvazisi ve orta sınıfları özgürlük savaşı üzerinde ne kadar etkili iseler, mücadele de o kadar güçten düşüyor. Çünkü bu sınıfların varlığı savaş halindeki güçler üzerinde kararsızlık ve yalpalamadan başka bir sonuca yol açmıyor. Bunun tersi de doğru. Kürt burjuvazisi ve orta sınıfları ne kadar ayrıştırlarsa mücadele de o kadar güç kazanıyor.

UKH'nin politik yalpalamalarının başlıca nedenlerinden biri üzerinde etkili olan Kürt burjuvaların ve orta sınıfların varlığıdır. Bu kesimlerin UKH'nden yollarını ayırmaları onu politik yalpalamalarından kurtarmakla kalmayacak ama Kürdistan'ın yoksul sınıflarının daha geniş ve daha güçlü bir desteğine de yol açacaktır.

Zafere doğru yürümenin, kendi kaderini tayin etme hakkını elde etmenin birinci koşulu politik yalpalamalardan ve bu yalpalamalara yol açan safralardan kurtulmaktır.

Sermaye sınıfı ve faşist devlet, Kürt halkının özgürlük hakkı için verdiği savaş ve geldiği ileri aşama karşısında çaresiz. Aslında Türk ulusunun “ezen ulus” konumunu kabul anlamına gelen “Demokratik özerklik” ve “iki dil” karşısında gösterilen tepki, sermaye sınıfının nasıl bir korku içinde olduğunu anlatıyor.

Korku, atılacak bir geri adımın, verilecek ciddi bir tavizin sermaye sınıfı egemenliğinin yıkılmasıyla sonuçlanacak bir sürece yol açmasından duyulan korkudur.

Korku, birleşik devrimin zafer yolunun açılmasından duyulan bir korkudur. Bu korku, sermaye sınıfını tarihin akışını hızlandıracak akılsızca eylemler yapmaya sürükleyebilecek bir korkudur. Artık toplumun tüm sınıflarının her hareketi böyle bir rol oynamaya adaydır. □

# Direniş Güncesi

## 33.Gün:

27 Aralık'ta işçiler güne 33 günün coşku-suyla başladılar. Kahvaltı esnasında günün değerlendirmesi ve geçmiş dönemlerdeki direnişler konuşuldu. Bugün kahvaltıda İstanbul İSKİ ve Antep'den desteğe gelen fabrika işçileri de vardı.

Yanında CHP Buca ilçe başkanı ve 7 sivil polis ile gelen Buca Emniyet Müdürü "Sonuçta günlerdir burada soğukta duruyorsunuz bizim de içimiz sızlıyor(!). Arkadaşlarımızla görüşün, bu sorunu bir an önce masada halletmeye çalışalım, eğer hallolmazsa süreç değişecek valilikten bize emir gelirse çadırı kaldırmak zorunda kalacağız. Bu sefer belediyenin önüne çevik kuvvet yığacağı yaparız ve buraya adım atamazsınız, bizler bunun olmasını istemeyiz" diyerek akşama kadar CHP ilçe başkanlığında işçilerden haber beklemediklerini söyledi.

İşçiler kendi aralarında toplanarak yaklaşık yarım saat görüşüştükten sonra toplu bir şekilde Buca CHP İlçe binasına gittiler. İlçe başkanlığında iki saat boyunca konu tartışıldı. İlçe binasında daha önce işgal eyleminde işçilere vuran CHP ilçe yöneticisi, toplantı esnasında işçiler tarafından dışarı çıkarıldı. Toplantıdan "beş işçinin Karabağlar Belediyesine alınması diğer iki işçinin de başının çaresine bakması" gibi bir teklifle karşılaşan işçiler tekrar direniş çadırına geldi. Direniş çadırında konu uzunca tartışıldı.

Akşam saatlerine doğru daha önce UPS Kargo işçilerini de ziyaret eden Bornova Park-Bahçe işçileri, ellerinde erzak dolu kolilerle geldiler. Sendikalara rağmen tıpkı Buca taşeron işçileri gibi Bornova Park-Bahçe taşeron işçileri kendi komitelerini kurdular ve mücadelelerini yürütüyorlar.

Gün içinde üçerli beşerli birçok ziyaretçi geldi. Gecenin ilerleyen saatlerinde Kandıra F Tipi cezaevinden Leninist tutsakların gönderdiği mektup işçilere okundu. İşçilerin duyulduğu bu mektubun ardından sohbet tutsaklarla ilgili devam etti.

**Cem Kıran:** Bugün epey gelişmeler oldu, tabii ki bu gelişmeler hem iyi hem kötü. İyi tarafını sorarsanız biz burada işimize geri dönmek istiyorduk, bize başka belediyelerden iş teklifi geldi. Kötü tarafını sorarsanız biz Buca Belediyesi'nde çalışmak istiyorduk ama ne yazık ki belediye başkanı bizi bu belediyeye almak istemedi, layık görmedi. Biz de mecbur kaldığımız için öbür belediyeleri düşünmek



## 34.Gün:

28 Aralık, işçiler için oldukça yoğun geçti. Gece yağın yoğun yağmurun altında bugünkü görüşmelerde neler olacağı üzerine sürekli fikir alışverişinde bulundular. Bu sohbet görüşmenin yapılacağı saat 15.30'a kadar devam etti.

Gün içinde birçok ziyaretçi görüşmeyle ilgili kendi fikrini dile getirdi. Öğlen saat 14.00 civarında DİSK genel merkez yöneticilerinden İsmail Özhamarat işçiler adına Ercan Tatı'yla yaptığı görüşme hakkında bilgi vermeye geldiğini söyledi.

Belediye Başkanı Ercan Tatı'nın, "dürüst olduğunu düşündüğü" direnişçi beş işçiyi Karabağlar ve Bayraklı Belediyelerine alacağını ilettili. Ama diğer iki işçiyle (Buca Belediye Başkanı bu işçilerin dürüst olmadığını düşünüyormuş!) ilgili herhangi bir açıklama yapmadığını belirten Özhamarat, görüşmelerin devam ettiğini söyledi.

Bir Mücadele Birliği okuru şu noktaları hatırlattı.

-DİSK, İzmir'de hayvanat bahçesinin (Sasalı Doğal Yaşam Parkı) açılışına sendikasız ve taşeron işçisi olan 1000'i aşkın Park-Bahçe işçisini DİSK'in önlüklerini ve şapkalarını giydirecek götürdü.

zorunda kaldık. Aynı belediyeye değil başka başka belediyelere gideceğiz.

Tabii ki gönül isterdi ki Buca Belediyesi'nde kalsaydık ama olmadı belediye başkanı istemiyorum dedi başka bir şey demedi. Aslında biz slogan atmışız da 'Buca Tatı'ya mezar olacak' diye onun için istemedi bizi. Cihan ve Batıgül arkadaşımız için iş teklifinde bile bu-

-DİSK İzmir'de sermaye sınıfının, düzenin partisi olan CHP'nin mitingine gene aynı şekilde sendikasız ve taşeron işçisi olan 1000'i aşkın Park-Bahçe işçisini DİSK'in önlüklerini ve şapkalarını giydirecek götürdü.

-DİSK'in İzmir'de 'Torba Yasasına Karşı' düzenlediği mitingde DİSK Genel Başkanı CHP İl yöneticileriyle kol kola en önde yürürken; Buca taşeron işçileri kortejin en sonunda yer aldı. Toplanma yerinde bir buçuk saate yakın kürsüye pankartı yaklaşıtıp "Buca'da Atılan İşçiler Geri Alınsın", "Atılan İşçiler Kürsüye" sloganlarını atan işçileri görmezden gelen ve sloganlar üzerine mitingi kısa kesip önce işçilerle ve devrimcilerle tartışıp; apar topar mitingi bitirip oradan uzaklaşan DİSK yöneticileriydi.

Ardından şu soruyu sordu: "34 gündür devam eden bir direniş kendi pankartı ve kitlesizlikle bugüne kadar desteğe gelmeyen DİSK Genel İş Sendikasının bu tutumunun bir niyet sorunu mudur yoksa bir örgütsüzlük müdür?"

Saat 15.30'da direnişçi işçilerden Deniz, belediye binasına girerken diğer dört işçi de belediye başkanıyla görüşmeye gitti. Ercan Tatı'yla yaptıkları görüşmeden herhangi bir sonuç alamayan işçiler, onlara yapılan "beş işçinin CHP'li başka belediyelere Buca Belediyesi ta-

lunmadı, 'ne yaparlarsa yapsınlar' dedi. Biz de bunu ilçe başkanına 'burada yedi arkadaşımız da işbaşı yaptırdığımız gün buradan çıkar gideriz' dedik. Onlar da kabul ettiler, bugün yarın haber bekleyeceğiz. Süreç bundan sonra nasıl işleyecek bilemiyorum. Olur mu olmaz mı hepimiz mi oluruz veya hiçbirimiz mi olmayız zaman bunu gösterecek.

rafından yerleştirileceği" sözü, "diğer iki işçi-yi de CHP il ya da ilçe örgütünün işe alması" teklifini acil olarak toplanarak değerlendirdiler.

İşçiler CHP Buca İlçe binasına gittiler. Beş işçi kendilerine yapılan başka belediyelerde çalışma teklifini diğer iki işçinin de işe başlaması koşuluyla kabul ettiklerini söylediler.

Ercan Tatı bu koşulu kabul etmezken CHP Buca İlçe yöneticileri sorumluluğu alarak diğer iki işçiyi Büyükşehir Belediyesi'ne işe başlatmaya çalışacaklarını söylediler. Bu koşulda işe alındıkları gün itibarıyla çadırı sökeceklerini açıklayan işçiler, bekleyişlerini sürdürüyorlar.

### 35. Gün:

Gün içinde işçileri Dokuz Eylül Üniversitesi'nden, liselerden öğrenciler, Sosyal İş'ten bir işçi ve öğretmenler ziyaret etti. Öğleden sonra direnişçi işçilerden Batıgül Tunç ve Cihan Çimenli CHP İl başkanıyla görüştü. Bu görüşmeden bu iki işçi adına herhangi olumlu bir şey çıkmazken işçiler yeniden bir belirsizliğin içine girdiler. Akşam saatlerinde işçiler kendi aralarında toplanarak yedi işçi işe alınmadığı sürece eyleme devam edeceklerini dile getirdiler.

Eylemin ilk günlerinden bu yana yapılan yoğun ziyaretler bugünlerde epey azaldı. Bu azalmanın nedenlerinden biri soğuk havalar olurken direniş üzerinde reformistlerin ve eylemi bulandırmak isteyenlerin oynadığı oyunlar da etken. Geceli gündüzlü, işçilere yönelik her türlü saldırılarda işçileri yalnız bırakmayan ve onlarla birlikte bu eylemi nasıl kazanımla sonuçlandıracakları üzerine kafa yoran devrimciler, işçileri bir an olsun yalnız bırakmıyor.

### 36. Gün:

Kar havası var. Soğuk bir günün sabahında saat 06.00'da bir emekçi ellerinde simit ve boyozlarla işçilere "günaydın" dedi.

Bugün işçiler açısından diğer bir önemli şey de zabıta, özel güvenlik ve çevik kuvvet saldırısının olduğu gün işçilerin bütün eşyalarını alan zabıtalardan eşyaların geri alınmasıydı.

**Ziver Bulut:** Beş arkadaş belediye başkanıyla görüşmeye gittik. Diğer iki arkadaşımızı (Batıgül ve Cihan) neden almadığımı ısrarla sormamıza rağmen cevabını vermedi. 'Neden beş kişi de o iki kişi yok' bunun cevabını bir türlü vermedi. Ben de ona şunu sordum; 'anladığımız kadarıyla bizi Buca'da istemiyorsunuz, fakat neden? Biz yıllardan beri Buca'ya hizmet ediyoruz, neden şimdiden sonra bizi Buca'ya değil de başka belediyelere alıyorsunuz?' Şöyle bir cevap verdi, 'Buca'da oturan insanların daha mağdur insanlar olduğunu, ancak onları

## Leninist Tutsaklardan Buca Taşeron İşçilerine Mektup

Buca Belediyesi'nin mücadelecisi ve kararlı işçileri

Belediye güçleri tarafından saldırıya uğradığınız ve çevik kuvvet tarafından kuşatıldığınız günün akşamı görüntülerinizi televizyonlarda izledik.

Görüntülerde ilk göze çarpan sizin dışı dış mücadeleniz ve bir adım bile geri atmayan kararlılığınız.

O aşağılık saldırı ve kuşatma altında, göğüs göğse çarpışarak işçi sınıfı için iyi bir örnek yarattınız. Eyleme başlarken siz, kendinizden önceki işçilerin eylemlerini kendinize örnek aldınız. Şimdi başka yerlerdeki işçiler sizin mücadelenizi kendilerine örnek alacaktır.

Verdiğiniz mücadele yalnızca kendi isteklerinizle sınırlı değil, taşeron sistemine karşı emekçilerin ortak çıkarları için verilen bir mücadeledir. Verdiğiniz mücadele sınıf mücadelesidir.

Taşeron sistemi sermayenin işçilere karşı dünya çapında yürüttüğü bir saldırı ve savaştır. Bu sistem uygulandığı her yerde emekçilerin isyanına, başkaldırısına ve ayaklanmasına yol açmıştır. Verdiğiniz mücadele emekçilerin dünya çapında verdikleri mücadelenin bir parçasıdır. Bu kavga alanı tüm kapitalist ülkelerdir, uluslararası alandır.

Bütün ülkelerin işçilerinin çıkarları ve davaları ortaktır.

Ortak çıkarları için, ortak düşmana karşı ortak mücadele.

Size yapılan saldırı, İzmir'deki geniş işçi, emekçi kitlelerin ve devrimci güçlerin eyleminiz etrafında sıkıca kenetlenmesine yol açtı. Eyleminizin etrafında emekçi kitlelerin Mücadele Birliği örüldü. Bu lafa dayanan bir birlik değil sokağa, mücadeleye, militanlığa dayanan bir birliktir. Gerçek bir birliktir.

Sınıf mücadelesi eğitici, öğretici ve dönüştürücüdür. Sizler, daha şimdiden çok şey öğrendiniz bu eylemden. Şimdi daha bilenmiş bilinciniz, kararlılığınız ve sıklaşan saflarınızla mücadeleyi sonuna dek, zafere dek götürdüğünüze eminiz. Size güveniyoruz.

**Biz Leninist tutsaklar olarak bütün gücümüzle yanınızdayız.**

**Kavga Bitmedi Daha Yeni Başlıyor! Zafer Bizim Olacak! Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği!**

**Kocaeli 1 Nolu F Tipi Zindanından  
Leninist Tutsaklar**

Eşyaların yerleştirilmesinden sonra hep birlikte yemek yenildi. Yemeğin ardından ateş başında sohbetler edilmeye başlandı ve işçiler yaşamlarından hoş anları birbirleriyle paylaştılar. Gün içinde yine birçok insanın destek verdiği eylem yerine akşam saatlerinde TÜMTİS örgütlenme sekreteri Cafer Kömürcü geldi.

Gecenin ilerleyen saatlerinde de Batıgül'ün eşi elinde yemeklerle direniş yerine geldi. Gece 24.00'te kurulan yemek sofrasında sıcak bir sohbet, içten bir ortam ve dostça bir paylaşım vardı.

aldırabileceğini' söyledi. Ben bunu söylediği anda öyle bir şaşkınlığa uğradım. Demek ki biz o kadar mağdur insanlar değiliz ya da Buca'nın çok uzağından geliyoruz. Ben şantiyeye beş dakika uzaklıkta oturuyorum, öbür arkadaşlar da öyle.

Biz komite olarak toplanıp şu kararda hem fikir olduk, yedi kişi aynı anda işbaşı yapacak, başka ilçelerde de olsa. Yedi işçi aynı gün işbaşı yaptığı takdirde buradaki eylemi bitireceğiz.

Bu tamamıyla kazanılan bir zafer değil, biz bu zaferi 360 işçiyle başarmak istiyorduk. Bu

### 37. Gün:

Bugün 31 Aralık. Saatler 00.00'ı gösterdiğinde yeni bir kavga yılına girmiş olacağız. Bugün işçi arkadaşlar iki işçi arkadaşı çadırda nöbetçi bırakarak evlerine, ailelerinin yanına gittiler.

Öğleden sonra Eğitim-Sen 5 No'lu Şube Buca taşeron işçileri için başlattığı kampanya sonucunda topladıkları yardımı işçilere vermek üzere direniş çadırına geldi.

Akşam saatlerinde direniş alanı iyice kalabalıklaştı. Direnişin başladığı günden bu yana işçileri yalnız bırakmayan destekçiler ve tabi

sürece kadar burada kalabildiysek bu, buraya desteğe gelen arkadaşlar sayesinde oldu. Çalışan işçi arkadaşlar da bize bu şekilde destek verselerdi çok daha farklı olurdu. Bizi bu sürece getiren en büyük etken, şu an çalışıp da burayı hiç umursamayan insanlar, yatağında mışıl mışıl uyuyan insanlar, buraya bir saatini ayırmayan insanlar... Eğer gerçekten bu insanlar bu sürece destek verebilselerdi biz İzmir'de çok büyük bir ilki başarmış olacaktık.

## Buca Taşeron İşçileri

ki biz, soluğu orada aldık. Ateşimizin daha bir güür yandığı bu gece, türkölere sarılıp halaylarımızla da soğuk geceyi biraz da ısıttık.

İşçilerin ailelerinin evlerinden getirdiği yiyecekler çadırın içine serildikten sonra iki grup halinde sofraya oturulup yemek yendi. Ardından ateşin başında yarım kalan sohbetlere devam edildi. Dokuz Eylül Üniversitesi'nde okuyan öğrenci arkadaşlar da aramızdaydı. Gecenin geç saatlerine kadar söyledikleri Kürtçe-Türkçe ezgilerle geceye anlam kattılar.

Gecenin ilerleyen saatlerinde Batıgül ve Cihan'ın doğum günü için pastalar kesildi. Gece geç saatlerde işçilerin beşi yeni yılı aileleriyle kutlamak amacıyla direniş çadırından ayrıldılar. Direniş çadırında kalan iki işçiyle, destek için gelen bir işçi ve bizim dışımızda kimse kalmamıştı. Biz de işçilerle beraber şiirler okumaya başladık. Şiirlerin ardından dinlenmek isteyenler yataklarını hazırlayıp dinlenmeye geçtiler.

### 38. Gün:

İşçiler yeni yıla sloganlar ve halaylarla girdiler. 9 Eylül Üniversitesi'nden gelen öğrenciler Kürtçe ve Türkçe söyledikleri parçalarla direniş çadırında bulunanlara neşe, sevinç, umut kattılar.

Gün içinde birçok kişinin ziyaret ettiği direniş çadırı akşam saatlerinde biraz sakinleşti. Akşam ilerleyen saatlerinde bir tarafta bağlama çalınıp türköler söylenirken diğer bir tarafta ateş başında sohbet edildi. Saat 03.00'e doğru patateslerin közlenip çayımızın demlenmesiyle soğuk havaya inat sıcak sohbet devam etti.

Çadırın neşe kaynağı "Bucalı Markos" Haydar abi yine hiç birimize fırsat vermeden anlattı anılarını. İlerleyen saatlerinde eline bağlamayı alıp reformistler (burada "yarasa" deniyor onlara) için söyledi: *"gece bir saat görünür; yaşasın sınıf dayanışması der; sonra çekip gider vıy. Bir daha görene aşk olsun vıy!"*

### 39. Gün:

Taşeron işçileri gelenekselleşen Pazar eylemlerine 2 Ocak günü yine Buca Şirinyer Tansaş önünde saat 14.30'da toplanarak başladılar. Toplanma yerinde sık sık sloganlarını atan işçiler, 15.00'de yürüyüşe başladı. Yürüyüş sırasında yoldan geçenlerin ve esnafın dikkatlerini çekiyordu, alkışlar yükseliyordu

**Cihan Çimenli:** İl Başkanıyla görüşmeye gittiğimizde ilk sözü *"Ben kesinlikle gün ve tarih vermem, ama sizin işe alınmanızla ilgili elimden gelen her türlü çalışmayı yaparım, ama kesin şu tarih olur diyemem"* oldu. Dedi ki, *"Ucu açık, ucu açık derken 10 günde 20 günde 50 günde beş yıl sonra da olabilir."* Herhangi bir garanti vermedi. Sanki bana

çevreden. Buca Belediyesi'nin önüne gelen işçiler sloganlarını tekrar ettikten sonra basın metnini okudu. Basın metninde işçiler, *"Dünyayı bizim direnişlerimizin ve mücadelelerimizin değiştireceğini ve güzelleştireceğini unutmayalım"* dediler.

Basın metninin okunmasının ardından direniş çadırına geçildi.

### 40. Gün:

Gün içinde yine tek tek ziyaretçiler geldi. Özellikle sendikalar 10 günü aşkıdır elini ayağını çekmiş durumdalar. Gün boyunca devrimciler dışında kimse yoktu.

Akşam saatlerinde Buca Belediye Meclisi toplandı. Toplantının başında, işçilere desteğinden dolayı daha önce Belediye Başkanı'nın saldırısına uğrayan avukat ve belediye meclis üyesi olan Ali Hıdır Uludağ söz aldı. Av.Uludağ belediyenin özel güvenliğinin ve zabıtalının işçilere yönelik saldırısını kınayarak Güngör Kaya, Adnan Öztekin ve Osman Gündoğar isimli meclis üyeleriyle beraber toplantıyı protesto ederek terk ettiler.

Ayrıca direnişçi işçiler bugün Türkiye'de "Korku İmparatorluğu'nu" yıkacağını iddia eden ama CHP'li Buca Belediyesi'ne söz geçiremeyen Kemal Kılıçdaroğlu'na sorunlarını, sıkıntılarını kaleme alıp bir mektup gönderdiler.

40. günde soğuk hava ve yağmur kendini epey hissettirdi. Akşam saatlerinde direnişçi işçiler odun satın alarak ateşlerini yakıp ısınmaya başladılar ve Y.E.Mücadele Birliği dergisinin 178. sayısı işçilere ulaştırıldı.

### 41. Gün:

Öğlen saatlerinde Batıgül Tunç ve Cihan Çimenli CHP ilçe yöneticileriyle görüşmeye gitti. Yapılan görüşmede işçiler beş işçinin işe başlaması durumunda çadırın kaldırılacağını söylediler ilçe başkanına. İlçe başkanı da işçiler direniş çadırına dönene kadar Ercan Tatı'yla görüşmüş. Ancak herhangi bir çözüm yok. Son olarak Batıgül Tunç bu işin önümüzdeki hafta içine kadar çözülebileceğini söyledi.

Yine bir durgunluğun hakim olduğu eylem yeri saat 16.00'da biraz hareketlendi. İşe alınma sözü verilen 5 işçi, Ercan Tatı'yla görüşmek üzere belediye binasına girdiler. Görüşmeden sonuç çıkmadı.

Görüşmenin ardından İHD, belediye baş-

kanıyla görüştü. Genel hatlarıyla yapılan görüşmede belediye başkanı İHD'li yöneticilere, muhatap almadığı iki işçiyle ilgili, bu iki işçinin işe gitmek istemediği ve patronu tehdit ettiğini söylüyor. İHD yöneticilerinin işçilerin ne zaman işe başlayacağı sorusuna da belediye başkanı "benim sözüm sözdür" diyerek sadece söz söylüyor.

Bu görüşmeden de net, somut, elle tutulur bir şey elde edemeyen işçilerin bekleşi sürüyor.

### 42. Gün

Bugün iki üzücü haber art arda geldi, Batıgül Tunç ve Deniz Çakmak'ın çocukları rahatsızlanarak hastaneye kaldırıldı.

Gün boyunca gelen ziyaretçi sayısında epey bir azalma oldu. Bunda Buca Belediyesi'nin işçilere önerdiği 5+2 formülünün insanlarda yarattığı "bu sorun çözüldü" havası etkili oluyor gibi.

Akşam saatlerine doğru çadıra gelen tek destekçilerle birlikte direniş alanı biraz kalabalıklaştı. Gelen destekçilerle beraber direniş yerinde yakılan ateşin etrafında oturularak sohbetler edildi. Mücadele Birliği olarak yine işçilerin yanında sabahlayıp nöbet tuttuk.

### 43. Gün:

Bugün 6 Aralık. Buca taşeron işçilerinin direnişlerinin 43.günü.

Bugün bir destekçi, işçi arkadaşlara sabahın 06.30'unda içmeleri için su getirirken emekçi bir ana elinde getirdiği aşureyi işçi arkadaşlara verdi.

Bir yanda gün içerisinde destek ve dayanışma ziyaretleri sürerken diğer bir yanda işçi arkadaşlar yurt dışında işçi olarak çalışan ve Batıgül Tunç'un eşi olan sınıf kardeşlerini yurtdışına uğurladılar.

Direnişçi işçilere mektup yollayan Leninist tutsak da dâhil olmak üzere üç Leninist tutsağın tahliye haberi geldi. Bu haberin bizde yarattığı sevinci anlatmak imkânsızdı. Bunu işçi arkadaşlarla paylaştığımızda onlar da mutluluğumuza ortak oldular.

Daha sonra İstanbul Ayışığı Sanat Merkezi'nde düzenlenen ekinliğe telefonla bağlandık. Özgürleşen üç Leninist tutsaktan ikisi, direnişçi işçilerle telefonda görüştü. Bu telefon görüşmesi sırasında İstanbul'dan İzmir'e "Buca İşçisi Yalnız Değildir" sloganı duyuldu.

başymışım, olsun. Biz baştan yedi arkadaş karar almıştık, beş arkadaş çevre belediyelerde iki arkadaş da Büyükşehir Belediyesi'nde aynı anda işe başlayacak. Başlamazsa buradan çadır kalkmaz, eylem bitmez. Bugün yedi arkadaş olarak yine bu kararı aldık yedi işçi işe başlamadığı müddetçe eylem devam ediyor.



**Batıgöl Tunç:** Gerçekten çok mutlu oldum. Mektup yazmayı düşünüyorduk arkadaşımıza, yoldaşımıza ama yazmadan çıktı arkadaşımız. Ve duyduğum anda çok sevindim. Telefonla görüştüğümüzde daha da mutlu oldum, sesini duyduğumuz arkadaşın özgürlüğüne kavuşması, bizim aramızda olması bizi onurlandırdı. Ve telefonda gelen slogan sesi güvenimizi arttırdı, sanki bu direnişin daha da uzayacağını hissediyorum. Çünkü o insanların desteği arkamızda olunca daha mutlu olduk.

**Cem Kıran:** Şu an biraz hüzünlüyüz, ama bir taraftan da sevinçliyiz arkadaşlarımız içlerinden çıkmış. Üzüntümüz bize gelen mektuba cevap veremedik, ama öbür taraftan çıktıklarına seviniyoruz tabi ki. İleri ki dönemlerde umarım her şey istedikleri gibi olur, herkese selam söylüyorum.

**İnan Sezer:** Daha önce devrimci tutsağımızdan bir mektup almıştık, bu bizi sevindirmişti, bugün ise kendisiyle görüşme fırsatımız oldu. Hem kendisiyle görüşebildiğimiz için hem de devrimci tutsağımızın özgürleştiği için sevinçliyiz. Ve devrimci tutsakların bizim mücadelemizi sahiplendiği ve desteklediği için ayrıca onur duyuyorum.

**Haydar Kaydırak:** Öncelikle kardeşime teşekkür ediyorum, tanımadığımız halde bizi telefonla arayıp da bizim bu direnişteki arkadaşlarımıza hal hatır sorması gerçekten de beni duygulandırdı. Çok teşekkür ederim. Hiç tanımadığımız bir insan içeride olduğu halde bizi sahipleniyorsa o can yoldaş var olsun sağ olsun. Bu direnişte 43 gündür buradayız, o da sanki bizimle buradaymış gibi hissettim. O can yoldaşa bir kez daha teşekkür ediyorum, var olsun sağ olsun, buradan selamlarımı iletiyorum.

**Ziver Bulut:** Ne kadar uzak da olsak cezaevinde bizi düşünmüş bize mektup göndermiş. Bugün de tahliyesi olduğu için, onun adına gerçekten de sevindik, gözümüz aydın diyorum.

Akşam saatlerine doğru DİK'li işçiler direniş yerine gelerek işçilere destek ziyaretinde bulundular. Sohbetler edildikten sonra tekrar görüşmek üzere eylem yerinden ayrılan DİK'li işçilerin ardından gece işçilerin yanında nöbete kalacak olan DÖB'lü öğrenciler geldi.

#### 44.Gün:

Son günlerde gözle görülür bir durgunluk

var. Öğle saatlerinde işçiler CHP Buca ilçe yöneticileriyle görüşmeye gitti. İlçe yöneticisine Çarşamba gününe kadar 5+2 formülünden bir sonuç çıkmazsa farklı eylem biçimlerini gündeme getireceklerini söyledikten sonra direniş yerine döndüler.

Akşama doğru işçileri Buca Belediyesi'nden kimi meclis üyeleri ziyarete geldi, ateş başında sohbetler edildi. Ardından gecenin ilerleyen saatlerine kadar sohbetler edilip türküler söylendi. İşçilerin kimisi dinlenmeye geçerken kimisi de nöbet başına geçti.

#### 45. Gün:

Eylemin 45. gününde UPS işçilerinin 258. gününü selamlamak üzere yola koyulduk.

UPS eyleminin dönüşünde işçileri bir sürpriz bekliyordu. Türkan Albayrak öğlen saatlerinde ziyarete geldi, kendi mücadele deneyimlerini paylaştı.

Bugün devrimci kurumların ve destekçilerin olduğu kalabalık bir ortam vardı. Eylemin bugün geldiği aşama ve neler yapılabilirdi üzerine sohbetler yapıldı.

Akşam saatlerinde direniş çadırına Hakari Yüksekova'dan, Muş Varto'dan ve Dersim'den üniversiteli üç arkadaş geldi. İşçilerle sohbetler edildikten sonra türküler söylendi hep beraber.

Yine akşam saatlerinde Devrimci İşçi Komiteleri'nden 4 işçi arkadaş işçilerin yanında nöbet tutmak üzere çadıra geldiler. DİK'li bir işçi bağlamasıyla, "Bucalı Markos" doğaçlamalarıyla hoş bir müzik dinletisi sundular bizlere. DİK'li bir tekstil işçisi de işçilere börek getirdi.

#### 46. Gün

Sabah erkenden uyanan Buca sakinleri işçilerin kahvaltılarını getirerek desteklerini sundular. Direniş çadırının çevresi temizlenirken kahvaltılar hazırlanıyordu. Bugün basın açıklaması ve yürüyüş olacağından ziyaretçileri yoğun olacaktı.

Geleni çoktu bugün işçilerin, demlenen çaylar eşliğinde gelinen süreç konuşuluyor ve aktarılıyordu ziyaretçilere. Saatler 14.30 yaklaştığında işçiler ve gelen destekçiler ile birlikte yürüyüşün yapılacağı Şirinyer Tansaş önüne doğru direniş alanından ayrıldılar.

Sloganları atıldığı yürüyüş sırasında işçi-

lere çok yoğun bir ilgi vardı. İnsanlar balkonlarından çıkıp işçilerin geçişini selamlarken, yollarda yürüyenler de durup işçileri alkışladılar. İşçiler CHP ilçe binasının önünde biraz bekleyip sloganlarını daha gür bir şekilde haykırdılar. BDP Buca İlçe binasının balkonuna çıkıp işçileri selamlayan BDP'liler işçiler tarafından çok hoş karşılandı.

İşçiler Buca Belediyesi'nin önüne geldiğinde basın metnini okudular. Okunan metin şöyleydi;

*"Direnişimizin 46. günündeyiz. Hiçbir yetkili ve sorumlu, 'direnemez' derken 46. günümüzü doldurduk. Tüm işçi ve emekçi dostlarımıza, sendikalara, sivil toplum örgütlerine, siyasi partilere, derneklere ve destekten çekinmeyen, gece gündüz hiç samimiyetini eksik etmeyen dostlarımıza teşekkür ediyoruz ve desteklerinin artarak devam etmesini bekliyoruz.*

*Yetkililerle görüşmemizin sonucu yine belediye başkanı Ercan Tatı'nın teklifleri devam etmektedir. 'En geç önümüzdeki hafta içi işlerinizi çözeriz' dediği 5 kişiyi çevre belediyelere aldıracağını sözlü olarak söylemiştir. İki kişiyi de genel merkez başkanı yardımcısı işe alacağını söylemişti. Bizler söylemde değil gerçekte işe alınmaları halen beklemekteyiz. Şunu tüm yetkililer bilsinler ki, biz yedi işçi olarak, emeğimiz olan çocuklarımızın ekmeğini ve iş hakkımızın verilmesi için mücadelemize devam ediyoruz. Çözülmeden çadır buradan kaldırılmayacak. Fakat söylemler havada kalsa biliniz ki direnişimizin rengi değişecektir. Tüm baskı ve saldırılara karşı direnişimiz devam ediyor. Sözlerini bir an önce tutup gerçekleştirmelerini bekliyoruz. Kölelik sisteminin bitmesini tüm işçilerin iş güvencesinin olduğu ve sosyal hakların olması temennimizdir. İşçilerin bütünlüğü bunun gerçekleştirilmesi demektir. Bizler 46 gündür yalnız bırakmadığımız, emeğin, aşın, sınıfın kazandığı bir yıl olması temennimizdir."*

Basın metninin okunmasının ardından sloganlar bir kez daha atıldıktan sonra destekçileri direniş çadırına davet etti işçiler. Direniş çadırında sohbetlerine devam eden işçiler bir Pazar eylemini daha geride bıraktılar. Her geçen gün daha çok insanın duyduğu eyleme ilgi artıyor.

#### İzmir Mücadele Birliği

dedi.

Benim düşünceme göre bu direniş hala devam ediyor, yedi işçi arkadaşımızın sözü şu, 'yedi işçi işe başlamadan biz buradan kalkmayacağız'. Ama tabi ki ileriki süreçte bu beş arkadaşımıza teklif geldiğinde kabul edip giderlerse bir şey diyemeyiz. Ama biz her şeye rağmen işe alınmaya kadar burada olmaya devam edeceğiz.

**Batıgöl Tunç:** Bugün İl başkanıyla iki arkadaş olarak görüşmeye gittik. Önce sözde CHP İl Başkanı bizi işe geri almış, ama biz gitmemiş gibi şeyler söyleniyordu. Ben İl Başkanına sordum, 'Siz böyle bir şey söylediniz mi biz onları işe başlatacaktık onlar kabul etmedi' diye. 'Kesinlikle ben öyle konuşmadım sadece araştırdım, uğraşırım şeklinde söz verdim' dedi. Bugün de aynısını

söylüyor, 'Ben size söz vermiyorum işe alma anlamında, ama uğraşırım'. Oradaki İlçe yöneticilerinden birinin 'Peki, bu ne zaman olur' sorusuna İl Başkanı 'bir sene de olabilir, 5 ay da olabilir, bir hafta da olabilir' şeklinde cevap verdi. 'Kesinlikle ben bunun sözünü veremem' dedi. Cihan arkadaşımız da 'Siz isterseniz yaparsınız 28 ilçenin başkanısınız' dedi. Yine de 'kesinlikle size söz veremem'

# Mücadeleye Devam Edeceğim

**Mücadele Birliği:** 1 aydan fazladır mücadelenizi izliyoruz. Hakkınızda çok şey yazdık, söyledik. Söylenmeyenleri konuşalım biraz.

Bu direnişe bir kadın olarak ilk siz başladınız. Korktunuz mu ya da çekindiniz mi?

**Batıgül Tunç:** İlk başta çevremdekiler, komşularım, elinin hamuruyla erkek işine karşıya dediler bana. Ama kadın da olsak insanız, yani kadın erkek farketmiyor burada. Ekmek mücadelesi veriyoruz, kavgamız bu yani. Sen erkeksin ya da sen bayansın diye bir mücadele yok burda. Onlara cevabımı böyle verdim.

**Mücadele Birliği:** Kaç yaşındasınız, çocuğunuz da var sanırım.

**Batıgül Tunç:** 40 yaşına girdim. İki tane kızım var.

**Mücadele Birliği:** Onlar nasıl karşılıyorlar?

**Batıgül Tunç:** Çok zorlandım, daha hala büyük kızımın sorun yaşıyorum. Küçük kızımın aklı yetmiyor ama sadece annesi niye gelmiyor, “herkesin annesi evde, yanında, sen gelmiyorsun, orda kalıyorsun” diyor. “Sen gitme o adamlar kalsın” diyor, (gülerek) diğer işçi arkadaşlara ‘o adamlar’ diyor kızım, “onlar kalsın sen gel evinde yat”. Büyük kızım bana mesafeli davranıyor. İkisi de bana karşı soğudular yani, eskisi kadar sıcak değiller, yanıma gelmiyorlar. Eskiden gece kavgaya ederlerdi, benimle yatmak için. Şimdi anneannelerine bütün ilgileri. Arkadaşlarımız geliyor, onların yanına gidip kalıyorlar, onlarla konuşuyorlar zaman geçiriyorlar. Dün erken gittim eve, baktım yavaş yavaş yaklaşıyorlar bana. “Bugün erken geldin” diyorlar. Ama rahatsızdım, ondan erken gittim. Büyük kızımın hala tepkisi var ama.

**Mücadele Birliği:** Kadın işçi olmanız üzerine soruyoruz sorularımızı ama feminist değiliz. Yani kadınların düşmanlarının erkekler olduğunu düşünmüyoruz, sistem olduğunu düşünüyoruz. Kadın ve erkek işçilerin düşmanının kadın ve erkek burjuvazi olduğunu düşünüyoruz.

Bu eyleme bir kadın olarak öncülük ettiniz. Tarihte halkına öncülük yapan pek çok kadın var. Paris Komünü’nden tutun Latin Amerika’da, Ortadoğu’da, ülkemizde kadınlar hep en önde savaştılar. Kendinizi onlardan biri gibi hissediyor musunuz? Tarihte yer alacak bir eylemi ben başlattım diye, bunu hissediyor musunuz?

**Batıgül Tunç:** Tabii hissediyorum. Tarihte yaşanan eylemlerden, o kadınlardan cesaret aldım. Ve burada ilk oturan, direnişe başlayan bayan ben olduğum için kendimden onur duy-



dum yani bu mücadeleyi bir bayanın başarması, kendimi daha güçlü hissettirdi. Ve tabiki kendimle onur duyuyorum. Ve tabii ki tarihe geçeceğimi de düşünüyorum. Bu konuda talepler var, görüşmeler var. Bir bayansın, bunu başarıya götürdün diye.

**Mücadele Birliği:** Direniş çadırında 78 gün kadın-erkek omuz omuza mücadele eden Tekel işçisi kadınların deneyimlerini takip ettiniz mi? Entes’ten Gülistan Kobatan, Desa’dan Emine Aslan, Paşabahçe’den Türkan Albayrak... Onların direnişlerini, deneyimlerini takip ettiniz mi?

**Batıgül Tunç:** Gazetelerde okudum, televizyonlarda izledim, ama hiç yüzyüze görüşme şansı olmadı. O zamanlar çok şaşırıyordum, bir bayan tek başına nasıl yapıyor, nasıl kalıyor, ailesi çocukları var, bırakıp da nasıl mücadeleye devam ediyorlar diye. Ama kendi başıma gelince nasıl olduğunu öğrendim. Çok zor. Kadın olarak çok zor, ama zoru başarmak da çok güzel.

**Mücadele Birliği:** Direniş yerinde kadın olmak nasıl?

**Batıgül Tunç:** Çok zor. Kötü olan yanı çocuklarından uzak kalmak. Ama onun dışında buradayı, arkadaşları, yoldaşları düşününce çok güzel. Yeni insanlarla tanışyorsun, diyaloga giriyorsun, çok yerden destek geliyor. Ve burada dürüstlüğü, kardeşliği gördüm. Hiç tanımadığım insanlarla bir kardeş gibi aynı yeri paylaştık, aynı ekmeği paylaştık, bir lokmayı paylaştık.

**Mücadele Birliği:** Ailenizi, yaşamınızı nasıl etkiledi bu eylem?

**Batıgül Tunç:** Ailem bana büyük destek verdi. Özellikle babam en büyük desteği veren, tüm ailemin desteği vardı. Eşim biraz tepkiliydi, bir bayansın, gidip çadırda kalacaksın, diyordu. O, yurt dışında çalışıyordu. Durumu

anlatınca kendine anlayışla karşıladı. Bir gün geldi, gece burada kaldı, “devam et direnme” dedi, “yanındayım” (gülüyor) daha önce böyle dememişti.

**Mücadele Birliği:** Toplumsal baskılardan, aileden, patronlardan, eşinden, babasından korktuğu için ağır çalışma koşullarına boyun eğen kadın işçilere önerileriniz neler?

**Batıgül Tunç:** Hiçbir konuda boyun eğmesinler. Aile olsun, ne olursa olsun baskılara boyun eğmesinler, dirensinler. Başaracaklarına inanıyorum. Kadınlar bu konuda daha tutarlılar, daha disiplinliler, kadınların bunu başaracağını biliyorum. Hiçbir şeye boyun eğmemeli.

**Mücadele Birliği:** Kadınlar örgütlenmeli mi ya da neden örgütlenmeli?

**Batıgül Tunç:** Kadınlar örgütlenmelidir. Çünkü en çok ezilen kadınlar. Annelerimizden görüyoruz, belki biz bu kadar yaşamadık ama, bu konuda kadınların örgütlenmesi çok güzel bir şey.

**Mücadele Birliği:** Son olarak işçi emekçi kadınlar ya da ev emekçisi kadınlara söyleyeceğiniz şey var mı?

**Batıgül Tunç:** Bütün emekçiler dirensinler, mücadele etsinler, ne olursa olsun mücadele etsinler, birleşsinler. Burda birlik olmak çok önemli. Bütün işçiler ve emekçiler birleşipte mücadele etmeli. Bu konuda benim düşüncem bu.

Ben şunu söyleyim, bu direniş bitince gidip evde oturmayacağım. Oturup çocuklarına bakacak anne değilim. Bundan sonra dışarıda olacağım, kendimi o konuda geliştirmiş oldum burada. Her tarafta olacağım, nerede eylem varsa, nerede işçi arkadaşlarım varsa onların yanında olacağım. Mücadeleye devam edeceğim.

**Mücadele Birliği:** Çok teşekkürler.

**Batıgül Tunç:** Rica ederim, sağol.

## Belediye İşçileri Torba Yasaya Karşı Yürüdü



**G**enel İş'li işçilerde İstanbul Büyükşehir belediyesinin arkasında bulunan sendikalarının arkasından yürüyüşe geçen belediye işçileri, 6 Ocak günü İBB önünde buluşarak tepkilerini "Direne Direne kazanacağız", "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Belediye İşçileri Köle Değildir", "Birleşe Birleşe Kazanacağız" sloganlarıyla dile getirerek torba yasayı protesto ettiler.

Yürüyüş sırasında işçilerin coşkusu dikkat çekti. SGK önünde Belediye İş'den Hasan Gülüm Türk İş ve diğer konfederasyonların eylemleri ertelemeleri ve eylemleri gerçekleştirmemeleri konusunda konfederasyonları eleştirdi. Hasan Gülüm şunlara vurgu yaptı, "Eğer biz işçiler için eylem kararları alınması yanında tavır koyuyor ve bağlı olduğumuz konfederasyonlarımız bizi disiplin kuruluna veriyorsa, bu disiplin cezaları bizim için onurdur" dedi.

Basın açıklamasını okumak için DİSK Genel İş Bölge Başkanı Mehmet Karagöz "Hükümet belediye işçilerini tasfiye ediyor, yasadaki uygulamaların zirve noktası 12 Eylül darbesi ile kurulan yeni düzenin başlıca yasa yapma yöntemi haline gelmiştir. Bu tek madde ile yaklaşık 52.000 belediye işçisi belediyedeki işlerinden edilerek Milli Eğitim Bakanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü'nün taşra teşkilatında iradeleri dışında hizmetli olarak çalıştırmaya zorlanacaktır.

1-Tasarı yıllardır yerel yönetimlerde çalışan işçileri hedefliyor. Hükümetin 2003 yılında icat ettiği norm kadronun üstündeki tüm işçiler söz konusu kurumlara gönderilecek.

2-Ayrıca gönderilecek işçiler norm kadro üstündeki işçilerle de sınırlı kalmayacak; belediye işçileri ihtiyaç fazlası personel denilerek de bu kurumlara gönderebilecektir.

3- Belediye de çalışan işçiler ihtiyaç fazlası denilen işçiler vali tarafından, emniyet müdürlüğüne, il mahalli idareler, milli eğitim bakanlığına vb, kamu kuruluşlarına verilebilecektir.

4- Başka yerlere gönderilen işçiler en fazla 5 gün içerisinde yeni görevlerine başlamak zorunda kalacaklardır. Gittikleri yerlerde hizmetli sıfatıyla istihdam edileceklerdir. Bu süre içerisinde işe başlamayan işçilerin ise iş sözleşmeleri iş kanunlarının 17 maddesine göre feshedilecektir.

Genel iş ve Belediye İş'e bağlı İstanbul şubelerinde örgütlü olduğumuz her yerde bu yasaya karşı bir arada mücadeleye devam edeceğiz. Bu yasa geri çekilene kadar mücadelemizi sürdüreceğiz" dedi.

## Ankara'da "Torba Yasa" Ya Karşı Yürüyüşü!

**D**İSK'e bağlı bazı sendikalar bugün, 30 Aralık günü sabah saatlerinde Genel İş Merkezi önünde "Torba Yasaya" karşı toplandı. İl dışından gelen ve ağırlığını Genel-İş Sendikasına bağlı temsilciler ve işçilerin oluşturduğu kitle Sakarya'dan Meclis'e doğru yürüdü. Birleşik Metal-İş ve Nakliyat-İş'te eylem içerisinde yer aldı.

Bando takımının önde ritimleriyle eşlik ettiği kitle sloganlarla ve alkışlarla yürüyüşüne devam etti. Yürüyüş boyunca "Kurtuluş Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz", "Zam, Zulüm, İşkence Faşist AKP", "Tayyip Sen Yaşa, 630 Liraya", Zafer Direnen Emekçinin Olacak" sloganları atıldı.

İşçilerin yürüyüşü, meclise varmadan önleri Akay Kavşağı'nda polis barikadı ile kesildi. Burada polislerle görüşen sendika temsilcileri hazırladıkları dosyayı sunmak için bir heyetle meclise gittiler.

Bu arada DİSK'in "tekrar geriye Sakarya Caddesi'ne basın açıklaması yapılmak üzere yürünecek" kararı kitleye duyuruldu. Duyuru bazı işçiler tarafından olumlu karşılanmadı. "Bu kadar yolu bunun için mi geldik?" sorularını sendika bürokratları sessizlikle karşıladı.

2 bine yakın işçi kitleleri Akay Kavşağı'ndan Sakarya'ya tekrar yürüdüler. Dönüş yürüyüşünde sessizlik hakimdi. Sakarya Meydanı'na ulaşıldıktan sonra burada "Torba Yasayla Haklarımız Çalınıyor" başlıklı basın açıklaması okundu. Ardından kitle dağıldı.

Ankara dışından 700'e yakın sendika temsilcisi ve işçi eyleme katıldı.

**Ankara / Mücadele Birliği Platformu**

## Adana'da Torba Yasasına Karşı Yürüyüş

**S**ermaye sınıfının, işçilerin haklarına karşı dizginsiz saldırısı her geçen gün artıyor. Son olarak torba yasası olarak nitelendirdikleri yasa tasarısı meclis gündemine sokulmuş ve tasarıda esnek çalışma ve kadrodan atılma gibi hak gaspları yer almakta. Bu tasarıya karşı işçilerin emekçilerin tepkisi de alanları giderek ısıtmakta.

Torba yasasına karşı daha önce de basın açıklamaları gerçekleştiren Adana emekçileri, sesini daha güçlü duyurmak için geniş katılımlı bir yürüyüş yaptı.

Mücadele Birliği okurlarının katılarak destek verdiği eylem, 8 Ocak Cumartesi günü saat 13.00'da 5 Ocak Meydanı'nda başladı. Sendikalar ve kitle örgütlerinin katıldığı eylemde Çakmak Caddesi boyunca yürüyen kitle, "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz", "Genel Grev Genel Direniş", "İşçiler Torbaya Girmeyecek", "İnsanca Yaşamak İstiyoruz", "Direne Direne Kazanacağız" sloganlarını attılar.

Yürüyüşe Tekel İşçileri ve direnişte olan Numune Hastanesi işçileri de kendi pankartlarıyla katıldılar. Yaklaşık 400 kişinin katıldığı eylemde İnönü Parkı'na gelen kitleye hitaben DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi bir konuşma yaptı. Torba yasasının her an meclisten geçebileceğini dile getiren Çelebi, bu yasayla birlikte artık kadrolu çalışanların da iş güvencesinin elinden alınmak istendiğini ve işçilere esnek çalışma gibi hak gasplarının dayatıldığını belirtti. Bu yasaya karşı işçi ve emekçilerin birlikte mücadele ederek bu yasanın geçmesini engelleyebileceklerini söyledi. Çelebi konuşmasını bitirdiği sırada, yürüyüşe katılan Tekel İşçileri sendika bürokrasisine tepki gösterdiler. 4/C ile sözleşmeli çalışan Tekel işçileri hiçbir haklarının olmadıklarını ve maddi sıkıntı çektiklerini söylediler. Sendika başkanlarının Tekel direnişi sırasında bizleri yalnız bıraktıklarını söyleyen Tekel işçilerine Çelebi "sizin muhattabınız Türk-İş'dir, biz sizlere sadece destek veririz ve bundan sonra da destek vermeye devam edeceğiz" dedi.

Bu tartışmanın sonrasında basın açıklaması sona erdi.

**Mücadele Birliği / Adana**

# Eylemlerimiz Sürecek!



**İ**stanbul Sabiha Gökçen (İSG) Hava Limanı'nda Hava-İş üyesi işçiler ve işten atılan PTT taşeron işçileri işlerine geri dönebilmenin mücadelesini veriyorlar. İşlerine geri dönebilmek, kadrolu çalışan olabilmek için seslerini duyurmak amacıyla 8 Ocak Cumartesi günü saat 14.00'de Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen Hava-İş ve PTT taşeron işçileri, pankartları, dövizleri, alkışları, ıslıkları ve gür sloganlarıyla taleplerini dile getirerek kitlesel bir şekilde Taksim Meydanı'na yürüdüler.

Hava-İş Sendikası'nda örgütlü işçiler 30 Temmuz 2009 yılında İSG Yer Hizmetleri A.Ş.'de çalışan yaklaşık 750 civarında işçinin 500'ünün sendikaya üye olmaları üzerine 22 işçinin işten çıkarılmasıyla başlayan işten çıkarmalar sonucunda çeşitli eylemler yapılarak ve mücadeleyle durdurulmuş, işten atılanların işe iadeleri sağlanmıştı. Fakat işçilere yönelik saldırılar durmak yerine daha da artarak sürdü. Bu kez 241 işçi sendikadan istifa etmedikleri için işlerinden çıkarıldılar ve havacılık ile hiç ilgisi olmayan, inşaat sektöründe çalışan işçiler İSG'ye yerleştirildiler.

Hava-İş sendikasına üye işçilerin işlerine geri dönebilme mücadelesi halen sürüyor. Hava-İş Sendikası Genel Başkanı Atilla Ayçin basın açıklamasında söz alarak, "Bizler, çalışan, üreten, emek veren, dünyayı şekillendiren işçileriz ve bu üretimden payımızı almak, yönetimde bulunmak en doğal hakkımızdır. Bizlerin emek verenler, üreten, çocukları, geleceklere olan işçiler olduğumuzu patronlara ve iktidara hatırlatıyoruz. Sabiha Gökçen Hava Limanı'nda çalışanların tek suçu en doğal hakları olan sendikali olmaktır.

"İşverenler, işçilerin toplu sözleşme hakkına saygı göstermez ve anlaşmak için masaya oturmazsa bilinsin ki, Sabiha Gökçen Hava Limanı'ndaki tüm hizmetler tamamen duracaktır." dedi. İşçi sınıfının örgütlenmesine ve kurtuluşu için mücadelesine de değinerek, işçiler emekçiler konfederasyon farkı gözetmeksizin, örgütlenme farkı gözetmeksizin birlikte mücadeleyi öne çıkarılması, bağların güçlendirilmesi gerektiğini belirten Ayçin "Bu iktidarın alaşağı edilmesi, işçi sınıfının önderliğindeki bir iktidarın hedeflendiği güçlü bir örgütlenmeyle, mücadele etmeliyiz" diyerek tüm işçi ve emekçileri mücadeleyi birlikte örmeye ve iktidarı hedef alan sıkı bir örgütlenmeye davet etti.

Hava-İş Sendikası'nın yaptığı açıklamanın ardından 5 Ocak'ta Topkapı'daki Avrupa Yakası Posta İşleme Merkezi'nde, 7 Ocak'ta ise Sarıyer Posta İşleme Merkezi'nde direnişe geçen PTT taşeron işçileri söz alarak, işten çıkarma süreçlerini aktardılar ve her iki işyerinde sürmekte olan direnişlerine destek beklediklerini belirterek, "Bizler kadrolu arkadaşlarımızla aynı işi yapıyoruz, fakat PTT'nin özelleştirmesinin zemini hazırlanmakta olduğu için, eleman eksikliği yaşanırken, elemanlar işten çıkartılmakta, posta hizmetleri aksatılarak, PTT dağıtım elemanı ve halk karşı karşıya getirilmektedir. Bizler PTT'yi peşkeş çektiirmeyeceğiz, işimizi, geleceğimize, onurumuza sahip çıkarak işlerimize geri dönünceye kadar eylemlerimizi ve direnişimizi sürdüreceğiz. Tüm emekten yana olan dostlarımızı mücadelemizi desteklemeye çağırıyoruz" dediler.

Basın açıklamasına Tümtis Genel Merkezi Şube Temsilcileri, ESP, DİSK Emekli-Sen üyeleri, Kaldıraç, Emek Gençlik Hareketi, BDSP, Mücadele Birliği, Proleter Devrimci Duruş, EMEP, SDP, Alınteri de destek verdiler.

PTT işçileri ve Hava-İş sendikalı işçilerin gür sloganlarla taleplerini haykırdıktan sonra PTT işçilerinden bir arkadaşlarının tulumuyla çalıştığı Karadeniz ezgileriyle kısa bir süre horona duruldu ve eylem sona erdi. □



## Sağlıkçılar "Aile Hekimliği"ni Protesto Etiler!

**İ**stanbul Tabip Odası'na bağlı doktorlar ve sağlık emekçileri, 8 Ocak günü Kadıköy Altiyol'da saat 12.00'da toplandılar. Sağlıkçılar, aile hekimliğini eleştiren dövizlerle ve sloganlarla yürüdüler.

Yürüyüş sırasında, aile hekimliliğini doktorlara ve hemşirelere yarattığı sıkıntıları anlatan bildiriler dağıtıldı. Eminönü - Karaköy İskelesi'ne kadar yürüyen kitle, "Hastaneler-Ocaklar Halkındır Satılmaz", "AKP Sağlığa Zararlıdır" sloganları attılar.

İskeleye gelindiğinde Tabipler Odası başkanı Ali Çerkezoğlu sağlık sisteminde yaşanan

sıkıntılara dikkat çekti. Basın açıklamasını okuyan Prof. Doktor Süleyha Akkoç "Aile hekimliği uygulamasında geline nokta; hala binası olmayan aile sağlığı merkezleri var, yoksul insanların yaşadığı yerlerde 146 aile sağlığı merkezi'nin hekim kadrosu boş. Birçok aile aile sağlığı merkezi elemanı olmadan çalışıyor, sözleşmeli çalışan personelin işine son veriliyor. Aile sağlığı merkezlerinde elektrik, su ve doğal gaz sıkıntısı yaşanıyor. Hastanelerden sonra aile sağlığı merkezleri de A, B, C, D diye sınıflandırılıyor" dedi ve bunun gibi bir çok soruna daha dikkat çeken Prof. Dr Süleyha Akkoç, "hele bir yapalım da gerisi gelir" anlayışı ile sağlık hizmeti düzenlenemez" diyerek yaşanacak sorunlardan Sağlık Bakanlığı'nın sorumlu olacağını söyledi.

Eylem basın açıklamasının okunmasından sonra sona erdi. □

## Biz De Başkaldırıyoruz

“Başkaldırıyoruz! Sömürü sisteminize, eğitiminize, yalanlarınıza, saldırılarımıza karşı başkaldırıyoruz!”, “Yaşasın devrim” diyenler “Kapitalist sömürüye son” diyenler, “Sermaye Defol” diyenler başkaldırıyorlar.

Geçtiğimiz günlerde AKP binasına yürümek isteyen ODTÜ öğrencilerine polisin saldırması, tazyikli su ve gazlarla kitlenin dağıtılmaya çalışılması, yoğun ve şiddetli bir çatışmanın yaşanması sermaye sınıfının devrimci öğrencilere karşı yaptığı sindirme, püskürtme çalışmalarından vazgeçmeyeceğini bir kez daha gözler önüne serdi.

Bizler de Çukurova Üniversite Öğrencileri olarak ODTÜ’de yapılan saldırılara tepki olarak bir basın açıklaması yaptık. 7 Ocak günü yaptığımız basın açıklamasının örgütleyicileri DÖB, DGH ve Yeni Dünya Gençliği oldu.

Basın açıklaması saat 16.00’da Kültür Sokağı önünde gerçekleşti.

“Biz de başkaldırıyoruz! Ankara’daki Öğrenciler Yalnız Değildir” yazılı pankartın açılmasıyla basın açıklaması başladı. Basın metninde; “*düşünen, araştıran, ülke ve dünya gündemini takip eden buna dâhil olan bir üniversite öğrencisi profilinden duyduğu rahatsızlıktan kaynaklı günden güne saldırganlaşan YÖK’ün karşısında öğrenci gençlik mücadeleyi yükselttikçe hâkim sınıfların korkuları da büyüyecektir. Eylül ayıyla birlikte yoğunlaşan saldırıların karşısında öğrenci gençliğin yükselttiği eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim talebi etrafında sınıksız kenetlenmeli, mücadelemizi, birlikteliğimizi kuvvetlendirerek büyütmeliyiz*” ifadeleri yer aldı.

Basın açıklaması “Polis Defol Üniversiteler Bizizdir”, “Eşit Parasız Anadilde Eğitim”, “Baskılar Bizi Yıldırılmaz” sloganlarının atılmasıyla son buldu.

**Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadelemiz**

**Adana Devrimci Öğrenci Birliği**

## Mücadele Özgürlük Ve Mutluluk Getirecektir!



**M**ehmetçik Lisesi öğrencileri dönemlerde polisin öğrencilere ve ailelerine yaptığı baskıları protesto ettiler. Tekel işçilerinin Ankara direnişine destek verdikleri için 25 öğrenci okuldan atılmıştı. Tekel işçileri de öğrencilerin eylemlerine destek vermişti. Öğrencilerin mücadeleleri sonuç vermiş, okuldan atılan öğrenciler, okula tekrar geri alınmışlardı.

Ama polis-idare baskısı sona ermedi elbette. Artarak devam etti. Çeşitli baskılarla öğrenciler mücadeleden uzak tutulmaya çalışılıyor.

Öğrenciler bu baskılara boyun eğmeyeceklerini haykırmak için 7 Ocak Cuma günü bir eylem örgütlediler. Ticaret Lisesi ve Mehmetçik Lisesi öğrencileri okullarının önünde saat 14.30’da okul çıkış saatinde buluşarak Kürtçe ve Türkçe “Karakol Değil Özgür Bir Lise İstiyoruz” yazılı pankartı açarak Demokrasi Caddesi’ne doğru yürüyüşe geçtiler.

Eyleme Tekel işçileri Devrimci İşçi Komiteleri ve DÖB’lü üniversiteliler destek verdi. Yürüyüş sırasında “Mehmetçik

Lisesi Direnişin Simgesi”, “Yaşasın Devrimci Dayanışma”, “Anadilde Eğitim İstiyoruz”, “Baskılar Bizi Yıldırılmaz” sloganları atan öğrenciler tepkilerini dile getirdiler.

Demokrasi Caddesi’ne gelen öğrenciler Mehmetçik ve ticaret liseleri adına bir öğrenci basın açıklaması okudu. “*Sargazi işçi emekçi halkı...*”

*Bilimsel anadilde eğitim hakkı talebi için mücadele verebiliriz. Mehmetçik Lisesi öğrencileri olarak Tekel ve öncesinde ülke sorunlarına karşı duyarlı olan biz öğrencilere artan devlet baskısına karşı ailelerimiz, sendikalar, işçiler ve özellikle son süreçte potansiyel suçlu olarak algılanan üniversite öğrencileriyle birlikte mücadelemizi sonuna kadar sürdüreceğiz. Sömürücü sistem ve onun kolluk güçlerine karşı burada tek yumruk olmak için toplandık. Çünkü bu mücadelenin zaferi emekçilere özgürlük ve mutluluk getirecektir.”* dedi.

Emeğe Ezgi’nin öğrencilerle halay durarak, türkülerini söylediği eylem olaysız sona erdi. □

## Bericap İşçileri Direnişte



Bericap Plastik Fabrikası’nda 98 işçi sendikası için işten çıkarıldı.

Bericap Fabrikası’nda çalışan işçiler daha önce de fabrikalarında örgütlü olabilmek için çok mücadele etmiş ve yine patron işten çıkarma saldırısında bulunmuştu. Uzun mücadeleler sonunda fabrikada örgütlendikleri Petrol İş Sendikası ile çoğunluğu kazanıp 2009’da TİS (toplu iş sözleşmesi) yetkisini kazanmışlardı.

İşçiler TİS yetkisini kazandıktan sonra, patron sendikası işçilere daha farklı yöntemlerle saldırıyı sürdürmüştü. Patron yaptığı oyunlarla sendikanın yetkisini düşürmek için, 23 Aralık’ta sendikası 4 işçi disiplin kurulu tarafından 25. maddeden işten çıkartılmıştı. TİS yetkisini kaybeden sendika, patronun saldırılarına karşı 24 Aralık’ta 1 günlük iş bırakma eylemi yaparak patronun çıkartılan 4 işçi arkadaşlarının işe geri alınmasını ve patronun sendikası işçilerin üzerindeki baskıları bırakmasını istemişti. 1 günlük iş bırakma eylemine katılan işçilerden 98’i çeşitli bahanelerle tazminatsız bir şekilde işten çıkarıldılar.

İşçiler fabrikanın önünde 13 gündür direnişler. Soğuk havaya karşı çadır kuran işçiler 2 defa yürüyüşler yaptılar. Kurdukları çadırları gece geç saatte nöbetçi işçi olmadığı için polis kaldırıyor.

İşçiler, şimdi işe geri alınmaları için mücadele, sonuna kadar mücadele edeceklerini belirtiyorlar.

13. gününde, direnişte olan işçileri Mücadele Birliği Platformu olarak ziyaret ettik. İşçilerle sıcak sohbetler ettik. □

# ODTÜ’de Militan Bir Gençlik, Militan Bir Mücadele ve İzlenimler?



**P**anzerleriyle, iki bin küsur kişilik polis, gaz bombaları ve 24 tonluk tazyikli suları ile gelmişlerdi. ODTÜ’nün A-1 kapısını barikatla kapatmışlar ve “izin yok, dağılın” demekteydiler. Kampus içerisinde Hazırlık E Binası önünde toplanan öğrenciler sloganlarla yürüyerek polis barikatının önüne vardı.



“Başkaldırıyoruz!”, “Sömürü sisteminize, eğitiminize, yalanlarınıza, saldırılarınıza karşı başkaldırıyoruz!”, “Yaşasın Devrim” diyenler, “Kapitalist Sömürüye Son” diyenler, “Ser-maye Defol” diyenler başkaldırıyorlar.

Hacettepe’den, Ankara Üniversitesi’nden gelen öğrenciler barikat karşısında sloganlarla bekleyen öğrenci kitlesi ile buluşuyorlar. DÖB, DPG, Kaldıraç, YDG, Kızıl Hareket, “Özgürlük Ellerimizde, Güç Örgütlerimizde” ortak pankartı ile eylemde ki yerini alıyorlar. Artık beklemeye gerek yok. Barikata yükleniliyor. Kontra-plaklardan yapılan kalkanlar saldırıya karşı savunma aracı. Devam eden “dağılın” uyarılarına taşlarla ilk cevap veriliyor polise.

Tazyikli su saldırısı başladı. Yoğun ve şiddetli sıkılan gazlı sularla kitle dağıtılmaya çalışılıyor. Ama bu kolay değil. Kitle, üzerine yürümeye devam ediyor barikatın. Geçici dağılmalar ve önde çarpışanların arkaya yönelik toparlanma uyarıları; “dağılmıyoruz yoldaşlar, öne!”

“Güç örgütlerimizde” pankartı en önde. Şiddetli su pan-

kartın arkasındaki devrimcileri dağıtmayı amaçlıyor. Sıradan bir bez parçası değil pankart. Karşı tarafta biliyor bunu. Önde tutulan pankart “buradayız” diyor polise. İrade öne çıkıyor. Pankart düşmüyor. Pankartı tutanlardan düşenler oluyor, pankart düşmüyor! Gaz bombaları da kâr etmiyor. Pankartın bir ucunu tutan bir devrimci ayağından vurularak düşüyor. Evet, bir savaş bu! Burjuva medyanın dilinde “ODTÜ’de bir meydan savaşı...” Barikatın üzerine yürüyenler için ise bir sınıf savaşı... Bilince ve yüreğe dayanan bir savaş! Pankart bırakılmıyor!..

Faşist CHP’nin “kadrolu eylemcisi”, milletvekili Çetin Soysal eylemden yararlanmak üzere kameralarla birlikte boy gösteriyor. TEKEL eyleminin politik etkisinden yararlanmaya çalışan ve bugün TEKEL işçilerinden kaçan Soysal, güya öğrencilerin yanında(!) Öğrencilerin müdahalesi, yapılan teşhir ve Soysal arkasına bakmadan uzaklaşıyor.

24 ton suyu harcıyor polis. “Ankara’da neden su sorunu olduğu belli” diyor eylemciler. “Savaşta en ciddi iş gülmek”ti di mi Moskova önlerinde çarpışanlar için. Ciddi bir gülmüş vakti o zaman.

Uzun bir süredir kesintisizce çatışan kitlenin çoğunluğu kapıya 200-300 metre uzaklıkta toplanıyor. Ön kısımda halen çatışanlar var. Eylem komitesi burada duyurusunu yapıyor. Bugün saldırı tehditlerine karşılık büyük bir irade gösterildiği, geri adım atılmadığı vurgulanıyor. “Gençliğin başkaldırışı gösterilmiştir” deniliyor. Eylemin sonlandırıldığı, fakat kitlenin toparlanması ile bölümlerin ve dersliklerin gezileceği ve burada öğrencilere çekilecek ajitasyonlarla bugünün anlatılacağı açıklanıyor.

Kitle toparlanıyor. Bölümlere doğru yürüyüş başlıyor. Hazırlık ve Fizik Binalarına giriliyor. Yüzlerce öğrenci dersliklerin önünden sloganlarla geçiyor. Dersler bölünüyor, marşlar söyleniyor...

Son durak Kütüphane önü... Burada yapılan konuşma ile eylem sonlandırıyor. Mücadeleyi büyütme çağrısı yapılıyor. Ertesi gün yapılacak olan foruma çağrı ile kitle dağılıyor.

**Ankara Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB)**



**DÜNYA EMEĞİN OLACAK**

# GENÇLİK GELECEK



# GELECEK SOSYALİZM